

KESKIVIikko 7. HUHTIKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 14.35.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 25. maaliskuuta 2010 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Moskovassa kuoli useita ihmisiä kymmenen päivää sitten tapahtuneessa terroristihyökkäyksessä. Jaamme uhrien perheiden tuskan ja toivomme, että hyökkäyksiin syyllistyneet löydetään pian ja että heidät tuomitaan teoistaan. Euroopan parlamentti tuomitsee ja on aina tuominnut tällaiset väkivaltaisuuksat.

Tänään on kulunut 70 vuotta siitä, kun Stalin käski ampumaan yli 20 000 Puolan armeijan upseeria. He olivat sotavankeja ja heidät oli vangittu Neuvostoliiton hyökättyä Puolaan syyskuussa 1939. Parlamentin jäsenet saivat edellisellä toimikaudella tilaisuuden nähdä elokuvan "Katyń", jossa kerrotaan, mitä tuolloin tapahtui. Se lähetettiin viime perjantaina ensimmäistä kertaa julkisella televisiokanavalla Venäjällä. Puolan ja Venäjän federaation pääministerit osoittavat ensimmäistä kertaa kunnioitusta Katýnin uhreille tänään, 7. huhtikuuta 2010. Tämä tärkeä askel tiellä kohti Puolan ja Venäjän välistä sovinnontekoa sekä idässä tehtävää sovintoa on samalla merkki koko yhteisölle ja seuraava vaihe maanosamme itäisten ja läntisten osien välisessä sovinnossa, mitä me kaikki haluamme.

(Suosionosoituksia)

Ilmoitan samalla, että Maroš Šefčovič edustaa tänään Euroopan komissiota täysistunnossa. Puheenjohtaja Barroso ei voi osallistua täysistuntoon tärkeistä perhesyistä.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

Puhemies. – (PL) Pöytäkirja 25. maaliskuuta 2010 järjestetystä istunnosta ja hyväksytyt asiakirjat on asetettu saataville tarkastelua varten. Pöytäkirja on hyväksytty.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, muistitte Venäjällä tapahtuneiden hyökkäyksien uhreja.

Terroristihyökkäyksiä on tapahtunut aivan äskettäin myös Irakissa, Afganistanissa ja Pakistanissa, jotka ovat Venäjän tavoin Euroopan unionin ulkopuolisia valtioita. Mielestäni on syytä muistaa näitäkin uhreja.

Puhemies. – (PL) Hyvä jäsen Speroni, olette oikeassa. Olen samaa mieltä. Näiden johdantotosanojen myötä viittaamme Euroopan parlamentissa myös tällaisiin tapahtumiin, joita sattuu kaikkialla maailmassa. Muistamme kaikkia uhreja syvästi pahoitellen. Ilmaisemme osanottomme uhrien perheille ja ystäville sekä niille valtioille, joissa tällaisia välikohtauksia on tapahtunut. Kyse oli kuitenkin poikkeustapauksesta, koska tällaisia hyökkäyksiä ei ole tapahtunut varsinaisesti Venäjällä pitkään aikaan. Tästä syystä mainitsin sen. Hyvä jäsen Speroni, olette kuitenkin aivan oikeassa. On syytä muistaa, että tällaisia valitettavia tapauksia sattuu viikoittain kaikkialla maailmassa. Tästä syystä työemme Euroopassa, Euroopan unionissa, on niin mielekäs, ja tästä syystä voimme iloita siitä, että monet näistä ongelmista on voitu ratkaista yhteisössämme, vaikka kaikkia niistä ei olekaan vielä ratkaistu. Hyvä jäsen Speroni, kiitän teitä siitä, että huomautitte minulle tästä. Paljon kiitoksia.

4. Eurooppa-neuvoston kokouksen (25. ja 26. maaliskuuta 2010) tulokset (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Eurooppa-neuvoston kokouksen (25. ja 26. maaliskuuta 2010) tuloksista.

Herman Van Rompuy, *Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyvät kollegat, esitän teille tänään julkilausuman ensimmäisestä Eurooppa-neuvoston virallisesta kokouksesta, jossa minulla oli kunnia toimia puheenjohtajana.

Kuten tiedätte, kokouksen esityslistalla oli taloudellinen strategiamme Eurooppa 2020 -strategiaan nähden ja strategiamme ilmastonmuutosta koskevilla maailmanlaajuisissa neuvotteluissa. Esityslistaa täydennettiin jälkikäteen, koska oli tarkasteltava kiireellisesti – toista kertaa kahden kuukauden aikana – Kreikan tilannetta ja siihen liittyviä euroaluetta koskevia kysymyksiä. Aloitan tarkastelemalla jälkimmäistä asiakokonaisuutta.

Ennen Eurooppa-neuvoston kokousta keskusteltiin laajalti siitä, miten, millaisissa oloissa ja kenen olisi tarvittaessa myönnettävä rahoitustukea Kreikan hallitukselle. Ennen kokousta esitettiin nimittäin hyvin erilaisia kantoja. Se ei ole mitenkään poikkeuksellista unionin historiassa, erityisesti, kun panokset ovat näin korkeita, mutta tärkeintä on, että pääsimme sopimukseen. Unioni pystyy edelleen saavuttamaan kompromissin. Se on olemassaolomme perusedellytys.

Lukuisat kahdenväliset yhteydet jäsenvaltioiden ja minun itseni välillä, 15. maaliskuuta 2010 järjestetyn euroalueen ministerien välisen kokouksen päätelmät, jäsenvaltioiden myöntämiä lainoja koskevat komission ehdotukset ja Ranskan ja Saksan väliset tiiviit neuvottelut auttoivat tasoittamaan kokouksessa tietä, jotta saavutettiin kaikkien hyväksymä kompromissi.

Kutsuin koolle euroalueeseen kuuluvien valtioiden hallituksien ja valtioiden päämiehien kokouksen – jossa toimin myös puheenjohtajana – ja esittelin heille julkilausumaluonnoksen, joka hyväksyttiin tarkistuksien jälkeen yksimielisesti.

Kokouksessa keskusteltiin niistä asiakirjaan sisältyvistä asioista, joissa Eurooppa-neuvosto on toimivaltainen, ja Eurooppa-neuvosto hyväksyi ne. Myös Euroopan keskuspankki antoi hyväksyntänsä.

Julkilausumassa vahvistetaan jälleen, että kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden on noudatettava järkevää ja hyväksyttyjen sääntöjen mukaista politiikkaa. Niiden on myös oltava tietoisia alueen taloudellista ja rahoituksellista vakautta koskevasta yhteisestä vastuustaan.

Tuemme täysimääräisesti Kreikan hallituksen toimia ja pidämme myönteisinä lisätoimia, joista ilmoitettiin 3. maaliskuuta 2010 ja jotka ovat riittäviä vuoden 2010 talousarvion tavoitteiden saavuttamiseksi. Näitä toimia kehoitettiin toteuttamaan 11. helmikuuta 2010 järjestetyssä Eurooppa-neuvoston epävirallisessa kokouksessa.

Käyttöön ottamamme solidaarisuusmekanismiin mukaisesti olemme valmiit toteuttamaan tukitoimia, jos markkinarahoitus osoittautuu riittämättömäksi, yhteisön johtaman toimen välityksellä, jossa euroalueeseen kuuluvat jäsenvaltiot myöntävät kahdenvälisiä lainoja, ja yhteistyössä kansainvälisen valuuttarahaston kanssa.

Mekanismi on perustamissopimuksien mukainen ja jäsenvaltioiden, komission ja keskuspankin yleisesti hyväksymä. Näin ollen Kreikan hallituksen ei ole tarvinnut pyytää rahoitustukea; valvomme tilannetta kuitenkin edelleen tiiviisti.

Kansainvälisen valuuttarahaston osallisuus aiheutti aluksi huolta sen vuoksi, että sitä olisi voitu pitää ulkoisena tukena euroalueelle, joka ei pysty ratkaisemaan omia sisäisiä ongelmiaan. Kun asiaa oli tarkasteltu, katsottiin kuitenkin, että Kansainvälinen valuuttarahastohan on merkittävässä määrin yhteisön varoilla rahoitettu, joten miksi Euroopan valtiot eivät voisi hyödyntää sen tarjoamia mahdollisuuksia? Kansainvälinen valuuttarahasto on perustettu ja sitä rahoitetaan juuri tätä tarkoitusta varten, ja olisi outoa olla hyödyntämättä sitä ja sen asiantuntemusta. Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa tehtävä tiivis yhteistyö vaikutti siis hyväksyttävältä, varsinkin kun oli kyse pääosin kahdenvälisistä eurolainoista muodostuvasta toimesta.

Kaksi muuta julkilausumaan sisältyvää kokonaisuutta on kirvoittanut runsaasti kommentteja.

Eurooppa-neuvosto haluaa ensinnäkin ottaa kriisistä opikseen. Tästä syystä perustettiin alaisuudessani toimiva työryhmä. Työryhmä toimii tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja siihen kuuluu jäsenvaltioiden, kiertävän puheenjohtajavaltion ja Euroopan keskuspankin edustajia. Työryhmä esittelee päätelmänsä ennen

vuoden loppua. Eurooppa-neuvosto tekee lopulliset poliittiset päätökset. Aion asettaa tämän työn aivan etusijalle. Kreikan tapaus korosti euroalueella noudatettavan julkisen talouden seurantarjestelmän rajallisuutta. On tarkasteltava kaikkia mahdollisia keinoja budjettikurin lujittamiseksi ja ehdotettava kehystä kriisin ratkaisemiseksi. On olennaisen tärkeää lujittaa järjestelmiämme. Se, mitä oikeudellisia asiakirjoja on mahdollisesti tarkistettava, on avoinna oleva kysymys, jota on syytä tarkastella, samalla kun otamme edelleen huomioon eri menettelyt, joita moninaisten oikeudellisten välineiden tarkistaminen edellyttäisi.

Työryhmän on tarkasteltava kahta ongelmaan liittyvää näkökohtaa, jotka äskettäinen kriisi paljasti: vastuuta eli sitä, miten estetään tällainen budjettikurin höltyminen jatkossa, ja solidaarisuutta eli sitä, miten estetään improvisointi, jos kriisi toistuu jossakin jäsenvaltiossa.

Kreikan tapaus on myös korostanut tarvetta tarkastella kilpailukykyyn liittyviä eroavuuksia euroalueella ja unionissa. Asiasta on käynnistetty keskustelu, jota jatketaan kesäkuussa; tähän euroalueen taloutta koskevaan näkökulmaan on kiinnitetty liian vähän huomiota. Jollei talouden lähentymistä lisätä, vaarannetaan yhteinen valuutta ja yhteiset markkinat. Tämä keskustelu on hyvin tärkeä. Budjettikuri ei ole riittävää. Talousarvioon liittyvät ongelmat johtuvat taloudellisista ongelmista.

Toinen kommentteja kirvoittanut seikka oli kohta, jossa julistimme sitoutuvamme edistämään talouspolitiikkojen voimakasta yhteensovittamista yhteisössä. Totesimme myös katsovamme, että Eurooppa-neuvoston on parannettava Euroopan unionin taloudellista hallintoa, ja ehdotimme, että Eurooppa-neuvoston asemaa laajennetaan taloudellisen yhteensovittamisen alalla ja että Euroopan unionin kasvustrategia määritellään.

Jotkut ovat esittäneet kantansa siihen, että julkilausuman ranskankielisessä versiossa käytetään sanamuotoa "*gouvernement économique*" sanan "*gouvernance*" sijaan. Haluan tehdä täysin selväksi, ettei tällä ole minkäänlaista merkitystä sen kannalta, mitä haluamme saavuttaa. Haluamme hyödyntää täysimääräisesti Eurooppa-neuvostoa elimenä, jonka myötä voimme sovittaa yhteen sekä unionin että kansallisia välineitä taloudellisen suorituskykymme parantamiseksi. Eurooppa-neuvosto ei ole unionin toimeenpaneva eikä lakiasäätävä elin. Eurooppa-neuvoston tehtävänä on perustamissopimuksen mukaan antaa virikkeitä ja suuntaviivoja unionin poliittiselle suunnalle. Tämä pätee myös talouspolitiikkaan. Tähän Eurooppa-neuvoston kokouksessa keskityttiin olennaisilta osin, kun aloimme tarkastella Eurooppa 2020 -strategiaa.

Tässä yhteydessä on havaittavissa jatkuvaa edistymistä, mitä pyrimme ylläpitämään kesäkuun Eurooppa-neuvostossa. Euroopan komission ehdotuksien pohjalta – ja osoitan tässä kohdassa kunnioitusta puheenjohtaja Barroson tekemälle työlle – on jo määritelty viisi keskeistä tavoitetta, joihin toimiemme olisi kohdistuttava:

On ensinnäkin korotettava työllisyysastetta 75 prosenttiin erityisesti siten, että lisätään nuorten, iäkkäämpien työntekijöiden ja vähän koulutettujen työntekijöiden osuutta ja edistetään laillisten maahanmuuttajien integroitumista.

Toiseksi on parannettava tutkimuksen ja kehityksen edellytyksiä, erityisesti, jotta julkisten ja yksityisten investointien määrää voidaan yhteenlaskettuina korottaa tällä alalla kolmeen prosenttiin BKT:stä.

Kolmanneksi on vahvistettava uudelleen ilmastonmuutosta koskevia tavoitteita, jotka olemme sitoutuneet saavuttamaan vuoteen 2020 mennessä ja jotka on sisällytettävä taloudelliseen strategiaamme.

Neljänneksi on parannettava koulutustasoa ja pyrittävä erityisesti siihen, että entistä harvempi jättää koulunkäynnin kesken ja entistä useampi saattaa kolmannen asteen tai vastaavan koulutuksen päätökseen.

Lopuksi on edistettävä yhteiskunnallista osallisuutta erityisesti vähentämällä köyhyyttä.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on tehtävä enemmän työtä, kuten kehitettävä asianmukaisia indikaattoreita. Jäsenvaltioiden on nyt asetettava kansallisia tavoitteita, jotka vaihtelevat kansallisesta tilanteesta riippuen. Joitakin tavoitteita ilmennetään EU:n lainsäädännössä, kun taas toiset eivät ole luonteeltaan lainsäädäntöön liittyviä vaan ne edustavat yhteistä pyrkimystä, jota tavoitellaan kansallisten ja EU:n toimien avulla.

Näiden viiden tavoitteen joukosta kahdesta viimeisestä eli koulutuksesta ja yhteiskunnallisesta osallisuudesta esitettiin jonkin verran kannanottoja. Ne ovat nimittäin niin sanotun "eurooppalaisen yhteiskuntamallin" keskeisiä osia, yhteiskuntamallin, jossa yhteiskunnallinen sitoutuminen ja ympäristön huomioon ottaminen lieventävät markkinavoimien vaikutusta. Jotkut huomauttivat tosin, että koulutus on kansallinen tai monissa valtioissa jopa kansallista tasoa alempi tai alueellinen vastuualue. Se on totta, eikä tätä tosiasiaa ole aiottukaan

muuttaa. Se osoittaa kuitenkin, että yhteisen strategian edistämiseksi on tehtävä yhteistyötä kaikilla hallinnon tasoilla siten, että kaikki vastaavat omasta osuudestaan yhteisessä ponnistuksessa.

Jotkut totesivat yhteiskunnallisesta osallisuudesta ja köyhyyden vähentämisestä, että kyse on lopputuloksesta eikä keinosta. Se on toteuttamiemme toimien seurauksena, ei väline. Vaikka ymmärränkin tämän, yhteiskunnallinen osallisuus kuuluu unionin toimivaltaan Lissabonin sopimuksen nojalla ja se on keskeinen väline, jolla parannetaan kokonaisvaltaista taloudellista toimintakykyämme ja taataan julkinen tuki sille, mitä haluamme saavuttaa. Se vastaa ihmisten voimakasta halua edistää taloudellista oikeudenmukaisuutta. Tämän olemme jättäneet huomioimatta, mikä koituu tuhosemme.

Näiden viiden tavoitteen määrittelyn lisäksi – joiden työstämistä on jatkettava – Eurooppa-neuvosto painotti, että on edistytävä nopeasti rahoitusalaan koskevan sääntelyn ja valvonnan lujittamisessa sekä unionissa, jossa Euroopan parlamentin on toteutettava rahoitusalan sääntelyyn liittyviä tärkeitä toimia, ja kansainvälisillä foorumeilla, kuten G20:ssä, jotta taataan maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintamahdollisuudet.

On edistettävä erityisesti sellaisia asioita kuin pääomavaatimukset, systemaattisesti merkittävät laitokset, kriisinhallinnan rahoitusvälineet, johdannaismarkkinoiden avoimuuden lisääminen, valtionvelan luottoriskijohdannaisiin liittyvien erityistoimien tarkasteleminen ja rahoituspalvelualan bonuksia koskevien kansainvälisesti hyväksyttyjen periaatteiden täytäntöönpano. Komissio esittää lähiaikoina kertomuksen mahdollisista innovatiivisista rahoituslähteistä, kuten esimerkiksi rahoitustoimista kannettavaa tai pankeille langetettavaa kansainvälistä maksua. On kehitettävä ratkaisuja, joilla estetään rahoituskriisin toistuminen, mutta on myös tarkasteltava sen perustana ollutta moraalista kriisiä.

Eurooppa-neuvostossa keskusteltiin myös ilmastomuutoksesta ja siitä, miten toimia on kohdistettava uudelleen Kööpenhaminan kokouksen jälkeen. Kokonaisvaltainen ja kattava oikeudellinen sopimus on edelleen ainoa tehokas tapa saavuttaa hyväksytty tavoite, jonka mukaan kokonaislämpötilan nousun on pysyttävä alle 2 °C:ssa. Päätimme toimia edelleen kunnianhimoisesti ja rakentavasti kansainvälisissä neuvotteluissa mutta sovimme myös sellaisen vaiheittaisen lähestymistavan noudattamisesta, joka perustuu Kööpenhaminan sopimukseen. Päästövähennyksiä koskevat lupaukset ovat riittämättömiä eikä niiden avulla saavuteta 2 °C:n keskeistä tavoitetta. Neuvotteluille on annettava uutta pontta. Seuraavassa, Bonnissa järjestettävässä kokouksessa on laadittava toimintasuunnitelma neuvottelujen edistämiseksi. Cancúnissa järjestettävässä sopimuspuolten konferenssissa, COP-2:ssa, on tehtävä konkreettisia päätöksiä ja ratkaistava jäljellä olevat ongelmat. Unioni ja sen jäsenvaltiot panevat täytäntöön sitoumuksensa, jonka mukaan ne myöntävät vuosittain 2,4 miljardia euroa nopeasti saatavaa rahoitusta varten kaudella 2010–2012. Olemme myös edelleen yhteisesti sitoutuneita asettamaan saataville vuosittain 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuoteen 2020 asti auttaaksemme kehitysmaita torjumaan ilmastomuutosta.

Tässä yhteydessä keskustelimme siitä, miten olisi lähestyttävä maailmanlaajuisesti tärkeitä kumppaneita komission varapuheenjohtajan/korkean edustajan Cathy Ashtonin toimiessa alustajana; hänen esittämänsä analyysia pidettiin hyvin tarkkanäköisenä.

Otamme nämä asiat esille Yhdistyneisiin Kansakuntiin liittyvässä prosessissa mutta myös muissa yhteyksissä vauhdittaaksemme asioita tarvittavalla tavalla. Jatkamme myös toimien toteuttamista sisäisesti. Aiomme järjestää Eurooppa-neuvoston keskustelun, jossa tarkastellaan energiapolitiikkaa ja sitä, miten siirtyä kohti tehokasta vähän hiilidioksidia tuottavaa taloutta tutkien kaikkia siihen liittyviä näkökulmia, kuten toimitusvarmuutta.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, totean lopuksi, että Eurooppa-neuvosto on saavuttanut selvää edistystä ja se on onnistunut välttämään laaja-alaiset ja vahingolliset karikot, jotka olisivat saattaneet aiheuttaa meille pahoja takaiskuja.

Jotkut ovat kummallista kyllä antaneet ymmärtää, että oma roolini tässä prosessissa oli pelkän sivustakatsojan, kun taas toiset ovat syyttäneet minua vallanhimoiseksi diktaattoriksi. Saanen vakuuttaa teille, etten ole kumpakaan. Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan on toimittava välittäjänä ja yhteisymmärryksen edistäjänä toimieliimessä, jonka toiminta edellyttää tarvittavien ja riittävän kunnianhimoisten kompromissien saavuttamista.

Olin toivonut, että toimikauteni alku Eurooppa-neuvoston pysyvänä puheenjohtajana olisi ollut helpompi. Seuraavat kaksi vuotta ovat vaikeita. Olen täysin tietoinen siitä, että pahin taantuma on ohi, mutta ongelmat eivät.

Reagoimme tehokkaasti alkuperäiseen rahoitusalan kriisiin, mutta kun myrsky on ohi, on usein vaikeampaa pysytellä yhtenäisinä ja toimia sen mukaisesti. Tämän vuoksi emme voi seuraavien kahden vuoden aikana vain jatkaa entiseen tapaan. Sama pätee Euroopan parlamenttiin.

Maroš Šefčovič, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvosto joutui tarkastelemaan viime kuussa tärkeitä asioita hyvin vaativissa oloissa. Tiiviiden ja vakavien keskustelujen jälkeen sovittiin kasvua ja työllisyyttä koskevaan Eurooppa 2020 -strategiaan liittyvien komission ehdotuksien keskeisestä sisällöstä, mutta samalla päätettiin myös luoda järjestelmä, jolla taataan euroalueen taloudellinen vakaus, jotta Kreikalle voidaan myöntää tarvittaessa rahoitustukea.

On kuitenkin todettava rehellisesti, etteivät kovin monet olisi osanneet ennakoida tällaista lopputulosta. Asiaan liittyvät panokset huomioon ottaen jäsenvaltiot olivat vielä juuri ennen Eurooppa-neuvoston kokouksen aloittamista huomattavan erimielisiä sekä rahoitusalan vakautusjärjestelmään liittyvästä lyhyen aikavälin kysymyksestä että Eurooppa 2020 -strategiaan liittyvästä keskipitkän aikavälin kysymyksestä. Selvitän lyhyesti, miten ratkaisuun päästiin ja mitä se tarkoittaa komission kannalta. Aloitan rahoitusalan vakautusjärjestelmästä ja siirryn sitten Eurooppa 2020 -strategiaan.

Rahoitusalan vakautusjärjestelmään liittyen totuus on, että liikumme kartoittamattomalla maaperällä. Totean kuitenkin tästäkin rehellisesti, että vaikka oli tarpeen vastata uudella tavalla uuteen haasteeseen, ei tullut kuuloonkaan, etteikö siihen olisi vastattu mitenkään. Ei ollut kysymys siitä, vastattaisiinko haasteeseen vaan siitä, miten siihen voisi ja pitäisi vastata. Kuten sanoin, jäsenvaltioiden välillä ei vullinnut alkuaan yhteisymmärrystä tästä asiasta. Keskusteluja oli käyty jo jonkin aikaa, mutta ennen kokousta ei ollut päästy lopputulokseen sen enempää järjestelmän toimintaperiaatteista kuin yksityiskohdistakaan.

Tästä syystä komissio – erityisesti puheenjohtaja Barroso ja komission jäsen Rehn – teki aloitteen yhdistämällä yhteisymmärrystä edistäviä toimia ja julkisia välitystoimia auttaakseen jäsenvaltioita kokoontumaan yhteen ja tarkastelemaan yhteisiä etujamme. Komissio on yhtäältä aina tehnyt aktiivista yhteistyötä euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden kanssa asianmukaisen järjestelmän kehittämiseksi. Komissio on pyrkinyt erityisesti varmistamaan, että tällaiset järjestelmät sijoitetaan yhteisöön liittyvään taustayhteyteen. Toisaalta komissio painotti Eurooppa-neuvoston kokousta edeltävien 10 päivän aikana toistuvasti, että tällaista järjestelmää koskevan päätöksen on perustuttava kahteen peruseriaatteeeseen: yhtäältä vakauteen ja toisaalta solidaarisuuteen. Mikäli muistatte ennen Eurooppa-neuvoston kokousta käymämme keskustelun, nämä ovat kaksi periaatetta, joita kaikki teistä vaativat.

Olette kaikki tietoisia siitä, että oli tehtävä pitkään työtä ja käytävä monimutkaisia neuvotteluja, jotta saavutettiin viime kädessä hyväksyttäväksi osoittautunut ratkaisu. Se perustuu olennaisilta osin komission suosittelemaan euroaluetta koskevaan järjestelmään ja siinä mahdollistetaan myös Kansainvälisen valuuttarahaston osallistuminen toimeen. Tämän myötä on nyt kehitetty toimiva ja käyttövalmis järjestelmä. Se on järkevä turvaverkko. Sitä me tarvitsimme ja sen me saimme.

Komissio on tyytyväinen järjestelmän lopulliseen muotoon. Se ei välttämättä ole täydellinen. Se on todella ennennäkemätön, joskin täysin perustamissopimuksien mukaisesti suunniteltu. Sen perusominaisuuksiin sisältyy kaikki tarvittava. Toimielimien tehtävänä on edelleen järjestelmän käyttöönoton käynnistäminen. On myös toteutettu asianmukaisia järjestelyjä, jotta Kansainvälinen valuuttarahasto voisi osallistua toimeen euroalueen kehityksessä.

Eurooppa-neuvosto ilmoitti samanaikaisesti sellaisen työryhmän perustamisesta, jonka tehtävänä on tarkastella perusteellisemmin tällaisten kriisien ratkaisujärjestelmiä. Sen erityislaatuisen formaatin syynä on sen monitahoinen toimialue, joka perustuu pitkän aikavälin näkymiin ja joka mahdollistaa laaja-alaisen keskustelun kaikista mahdollisista vaihtoehdoista, myös perustamissopimukseen mahdollisesti tehtävistä muutoksista. Tällaisen perustavan keskustelun käyminen on tietysti tärkeää ja komissio ehdottaa näin ollen jo tänä keväänä toimia, joilla edistetään yhteensovittamista euroalueella. Tätä silmällä pitäen hyödynnämme uusia tilaisuuksia, joita tarjottiin jo Lissabonin sopimuksessa. Komissio tietää parlamentin olevan sen kanssa samaa mieltä siitä, että on paljon parempi ennakoida yhteensovittamisen tarvetta ja huolehtia siitä, että asianmukaiset järjestelmät ovat tarvittaessa käyttövalmiina.

Siirryn nyt tarkastelemaan Eurooppa 2020 -strategiaa koskevaa keskustelua. Täällä on jo todettu, että toimia on toteutettava kiireellisesti, että yhteiskuntaa on heräteltävä noudattamamme lähestymistavan muuttamiseksi ja että EU:n on oltava keskeisessä asemassa pyrittäessä talouden onnistuneeseen muuttamiseen.

Toimien toteuttaminen edellyttää kaikkien sidosryhmien yhteisiä ponnistuksia kaikilla tasoilla. Tiedämme kaikki, että vahvat, selvät viestit antavat ihmisille jotakin, minkä ympärille kokoontua, ja tästä syystä näissä

strategioissa ehdotetut konkreettiset tavoitteet ja joustavat aloitteet ovat tärkeitä. Ne ovat esimerkkejä yhteisön yhteisestä kunnianhimesta ja toimivat perustana, jonka pohjalta yhteisiä toimia voidaan hahmotella. Tiedämme, että jos onnistumme saavuttamaan ne yhteisin toimin, yhteisö parantaa kilpailukykyään, säilyttää elämäntapansa ja vahvistaa asemaansa maailmanlaajuisena toimijana. Tästä syystä on myös hyvin tärkeää korostaa, että tässä yhteydessä testataan, miten pitkälle jäsenvaltiot ovat valmiit menemään sitoutuakseen kansallisiin toimiin yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen tiedossamme on nyt täsmällisiä lukuja, jotka on hyväksytty työllisyyden, tutkimuksen ja kehityksen sekä ilmaston ja energian aloilla. Komissio katsoo myös, että on hyväksytty tarve asettaa tavoite opetusallalla ja että voimme luottaa siihen, että tältäkin osin vahvistetaan konkreettisia tavoitteita komission ehdottamien suuntaviivojen mukaisesti, toivottavasti jo kesäkuussa.

Haluan lausua muutamia sanoja tavoitteesta, josta keskusteltiin kiivaimmin ja joka liittyy köyhyyden torjumiseen. Tietänne, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä vakuuttuneita siitä, että unionin tehtävänä on asettaa köyhyyden torjumista koskeva tavoite. Komission kanta asiaan on myös hyvin selkeä.

Ensinnäkin kaikki ne, jotka ovat lukeneet sosiaalipoliittikkaa koskevat perustamissopimuksen määräykset, tietävät, että on väärin sanoa, että asia kuuluu ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Toiseksi komissio torjuu ehdotukset, joiden mukaan alalle on mahdoton asettaa merkityksellistä tavoitetta. Jatkamme esittämämme selkeän ja metodologiselta kannalta järkevän lähestymistavan jalostamista. Komissio suhtautuu luottavaisesti yhteisymmärryksen saavuttamiseen kesäkuuhun mennessä.

Kolmanneksi on aina muistettava riski siitä, että unionin saatetaan katsoa olevan huolestuneempi pankeista ja yrityksistä kuin työntekijöistä ja perheistä. Komissio on päättänyt varmistaa, ettei näin ole. Köyhyyden torjumista koskevan tavoitteen asettaminen olisi selvä osoitus siitä, että EU:ssa on tarkoitus tarjota mahdollisuuksia kaikille yhteiskunnan jäsenille, myös kaikkein syrjäytyneimmille ja haavoittuvimmassa asemassa oleville. Kuten komissio on toistuvasti tuonut julki, köyhyyden ongelmaa ei voida ratkaista pelkästään työllisyyspolitiikan avulla. Työllisyyspolitiikka on ensiarvoisen tärkeä asia, mutta se ei ulotu kaikille yhteiskunnan aloille. Entä lapset? Miten on tarkoitus kohdella eläkeläisiä? Millaisiin ratkaisuihin pyrimme syrjäytyneisiin yhteisöihin nähden?

Näin ollen voin vakuuttaa teille, että komissio painostaa edelleen asettamaan köyhyyden vastaisen tavoitteen ensisijaiseksi painopisteeksi. Tällä tavalla otamme tietysti huomioon perustamissopimuksissa vahvistetun toimivallanjaon. Kaikkia lippulaiva-aloitteitamme voidaan tulkita siten, että Euroopan unionissa toteutetut toimet täydentävät jäsenvaltioiden toteuttamia toimia. Eurooppa 2020 -strategiassa ei ole kyse siitä, että jollakin tasolla toteutetaan toimia muiden tasojen kustannuksella. Tarkoituksena on, että kaikki tasot toimivat hyvin ja yhdessä kokonaisuutena.

Keskustelu siirtyy seuraavien kuukausien aikana entistä enemmän jäsenvaltioihin, kun EU:n laajuiset tavoitteet muunnetaan kansallisiksi tavoitteiksi. Pyydän teitä osallistumaan täysimääräisesti keskusteluun; kyse ei ole keskushallinnon antamasta määräyksestä. Kyse on yhteisestä lähestymistavasta yhteisiin ongelmiin ja luovasta tavasta hyödyntää yhteisön ulottuvuutta, jotta jäsenvaltioita kannustetaan lisäämään toimiaan talouden uudistamiseksi.

Lausun lopuksi muutamia sanoja muista asioista, joista keskusteltiin Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

Eurooppa-neuvosto keskusteli päivällisellä tulevasta G20-valtioiden huippukokouksesta puheenjohtaja Barroson alustavien lausuntojen pohjalta. Kuten tiedätte, kaikki EU:n jäsenvaltiot eivät ole G20-valtioita. Komissio on toiminut ja aikoo jatkossakin toimia yhteisön yleisen edun valvojana. Nyt kun rahoitusalan kriisin välitön vaikutus on väistymässä, G20-valtioihin kohdistuu haaste: niiden on ylläpidettävä vauhtia yhteisen lähestymistavan kehittämiseksi sellaisiin poliittisiin kysymyksiin nähden, joihin on tarpeen vastata, jotta maailma selviää kriisistä paremmassa kunnossa.

Komissio katsoo, että Euroopan unionin on jatkettava tämän tavoitteen edistämistä. G20-valtioiden on lähetettävä selvä viesti tulevassa Toronton huippukokouksessa siitä, millaisella irtautumisstrategialla tuetaan talouden elvyttämistä, johon kaikki suuret taloudet osallistuvat. On myös syytä jälleen korostaa, että saattamalla Dohan kierros päätökseen annetaan huomattavasti pontta maailmantaloudelle. Mikä tärkeintä, rahoitusmarkkinoiden uudistusta on edistettävä. Meidän on jatkettava kansainvälisten kumppaniemme painostamista G20-valtioiden tekemien sitoumuksien oikea-aikaisen ja johdonmukaisen täyttämisen varmistamiseksi.

Tältä osin kokouksessa korostettiin, että viestimme saa lisäpontta siitä, että voimme todeta EU:n tehneen kotitehtävänsä. Tästä syystä olisi ennen Toronton huippukokousta päästävä sopimukseen jäljellä olevista keskeisiä rahoituspalveluja koskevista sääntelyasiakirjoista eli vaihtoehtoisia sijoitusrahastojen hoitajia ja pankkien pääomaa koskevista kuuluisista CRD III -asiakirjoista. On tietysti myös olennaisen tärkeää sopia valvontapaketista, jotta viranomaisten toiminta voidaan aloittaa vuonna 2011. Komissio ei ole salannut olevansa pettynyt siihen, mille tasolle neuvosto ehdotti viranomaisten toimivallan leikkaamista vaarantaen siten niiden tehokkuuden. Te keskustellette parhaillaan paketista, mikä tarjoaa tilaisuuden yhteiselle uudelleenarvioinnille kuluneiden kuukausien kokemukset huomioon ottaen.

Puheenjohtaja Barroso tarkasteli myös pankkien toimintakyvyn kohentamiseen liittyvää rasisitusta ja vahvisti uudelleen komission myönteistä suhtautumista uusiin välineisiin, kuten pankeilta kannettaviin kriisinratkaisurahastoihin ja kartuttaviin maksuihin. Hän puhui myös johdannaisista ja erityisesti pelkistetyistä luottoriskijohdannaisista joukkovelkakirjoille aiheutuvasta ongelmasta. Hän korosti, että komissio tarkastelee asiaa tiiviisti ja pohtii, mitä uusia toimia on toteutettava lyhyeksi myyntiin liittyen johdannaismarkkinoiden rakenneuudistuksen lisäksi; olemme parhaillaan toteuttamassa sitä lainsäädännön nojalla, jonka esittelemme teille kesäkuussa ja myöhemmin tämän vuoden aikana.

Eurooppa-neuvosto kiinnitti huomiota myös ilmastonmuutokseen ja ilmaisi tukensa komission tiedonannon pääkohdille. Jäsenvaltiot olivat samaa mieltä siitä, että asiaa pidetään edelleen yhtenä tärkeimmistä haasteista, jotka kohdistuvat yhteisöön. Tämä tarkoittaa kansainvälisiin toimiin liittyvän vauhdin ylläpitämistä, ja tiedätte, ettei se aina ole helppoa. Toimimme kuitenkin oikeista lähtökohdista käsin. Meillä on kokemusta EU:n sisällä toimimisesta. Eurooppa-neuvosto vahvisti uudelleen EU:n sitoutumista nopeasti saatavan rahoituksen myöntämiseen kehitysmaiden auttamiseksi.

Meidän on nyt toimittava päättäväisesti ja yhdenmukaisesti. Meidän on esitettävä asiamme päättäväisesti maailmanlaajuisesti merkittävillä kumppaneillemme ja selitettävä, miksi emme saa antaa kunnianhimomme livetä käsistämme. Komissio tunnustaa parlamentin jo aloittaneen nämä toimet. Kuten tiedätte, kollegani, komission jäsen Connie Hedegaard on jo käynnistänyt yhteistyöohjelman.

Meidän on toimittava yhdenmukaisesti sitoutuessamme tehokkaaseen kansainväliseen sopimukseen, mikäli muut tärkeimmät sidosryhmät ovat valmiit osallistumaan. Meidän on vahvistettava Kööpenhaminan sopimuksen myötä saavutettua edistystä.

Todettakoon yhteenvetona, että komissio osallistui voimakkaalla panoksella Eurooppa-neuvoston kokoukseen, joka oli ensimmäinen virallinen kokous Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan Herman van Rompuy'n toimiessa menestyksellisesti puheenjohtajana. Haluan onnitella häntä sen johdosta, että hän toimi menestyksellisesti puheenjohtajana seilattaessa näillä vaarallisilla vesillä ja vaikeissa oloissa.

Odotamme innokkaasti tulevana kuukausina – erityisesti kesäkuun Eurooppa-neuvostoon mennessä – tehtävää tiivistä työtä teidän parlamentin jäsenien ja puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa neuvoston alakohtaisissa kokoonpanoissa. Näillä toimilla on näytettävä suuntaa dynaamiselle ja keskittyneelle EU:lle, joka on valmis vastaamaan tulevan vuosikymmenen haasteisiin.

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa komission varapuheenjohtaja Šefčovič, Eurooppa-neuvostossa tarkasteltiin ensisijaisesti euroalueen ongelmia ja Eurooppa 2020 -strategiaa, jonka tavoitteena on palauttaa yhteisö tielle kohti kasvua ja kansalaistemme työllistymistä. Kaikki valtioiden ja hallituksien päämiehet hyväksyivät yhteisön taloudellisen hallintorakenteen lujittamisen ja sitoutuivat talouspolitiikan paljon voimakkaampaan yhteensovittamiseen yhteisössä. Tämä vaikuttaa lupaavalta. Se voisi jopa olla historiallinen hetki Euroopan yhdentymisen kannalta, mutta toistaiseksi se on ensisijaisesti lupaava. Ratkaisevaa on, miten asia pannaan täytäntöön tulevana kuukausina ja vuosina. Euroopan unionin kansalaisten mielestä lupauksia ei nimittäin lasketa. Heitä kiinnostavat vain tulokset.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, haluan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) puolesta onnitella teitä sitoutumisenne johdosta. Toimikautenne Eurooppa-neuvoston ensimmäisenä pysyvänä puheenjohtajana alkoi hyvissä merkeissä ja tärkeänä tehtävänä on jatkaa Eurooppa-neuvoston muuttamista elimeksi, joka on tosiasiallisesti poliittisesti sitoutunut Euroopan unionin taloudelliseen hallintoon. Odotamme mielenkiinnolla teidän ja työryhmänne saavuttamia tuloksia ja olemme vakuuttuneita siitä, että onnistutte täyttämään tehtävän sitoutumisenne ja sinnikkyyttenne ansiosta. Asia on hyvin kiireellinen ja edellyttää päättävistä ja energistä asennetta. Täten haastan teidät esittämään parlamentille työryhmän saavuttamat tulokset ja keskustelemaan niistä meidän kanssamme. Tehtävä on varsin laaja-alainen. Tästä syystä on tärkeää,

että teette yhteistyötä Euroopan komission ja Euroopan unionin kansalaisia edustavan Euroopan parlamentin kanssa.

Odotamme, että kunnioitatte täysimääräisesti institutionaalista asemaamme ja että otatte meidät aktiivisesti mukaan sekä tapahtuman jälkeen että ennen sitä, kun ehdotuksia kehitetään. Esimerkiksi PPE-ryhmä odottaa mielenkiinnolla Euroopan komission ehdotuksia, jotka koskevat laajempaa taloudellista yhteensovittamista rahapolitiikan alalla. Tältä osin ryhmämme pitää tärkeänä talousarvion suuntaviivojen tiukentamista vakaus- ja kasvusopimuksessa sekä niiden ennaltaehkäisevän vaikutuksen lisäämistä. Odotamme myös Euroopan komission toimivan hyvin aktiivisesti jatkettaessa EU 2020 -strategian kehittämistä. Haastamme komission hyödyntämään täysimääräisesti sille Lissabonin sopimuksessa annettuja välineitä, erityisesti arvioitaessa jäsenvaltioiden toteuttamia toimia. On nimittäin täysin selvää sekä PPE-ryhmälle että kaikille muille parlamentin ryhmille, että avoimen koordinoitimenetelmän myötä olisi voitava tehdä pysyviä sitoumuksia ja edistää asioita yhdistelemällä järkevästi myönteisiä kannustimia ja tarvittaessa rangaistuksia; edellyttämme, että ette kumpikaan hukkaa aikaa vaan esittäte vakuuttavia ehdotuksia.

Todettakoon lopulta Kreikkaan liittyen, että ryhmämme puheenjohtaja Daul piti myönteisenä neuvoston päätöstä, joka koskee uutta järjestelmää Kreikan auttamiseksi tarvittaessa Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) osallisuudella. Solidaarisuus ja vastuuntuntoisuus ovat täydestä syystä suunnitelman kannalta keskeisiä tekijöitä. Tilanne on kuitenkin edelleen huolestuttava, minkä vuoksi toistan jälleen kerran, että solidaarisuus on vastavuoroista. Kreikan on noudatettava tekemiään sopimuksia panemalla uudistus suunnitelmat tosiasiallisesti täytäntöön. Pystyykö Kreikka palauttamaan luottamuksen rahoitusmarkkinoihin? Se on kriisin ratkaisemisen kannalta olennaisen tärkeä asia.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, aloitan kiittämällä puheenjohtaja Van Rompuyta siitä, miten rehellisesti hän puhui parlamentille, mikä on hyvä osoitus hänen henkilökohtaisesta sitoutumisestaan. Se, mitä jouduitte tosiasiaa ilmoittamaan parlamentille ja mikä liittyy neuvoston, ei teidän itsenne tekemiin päätöksiin, oli meidän kannaltamme suuri pettymys. Tarkastelkaamme ensinnäkin Kreikkaa. Tiedotusvälineissä, kuten esimerkiksi *International Herald Tribune* -sanomalehdessä, todetaan aivan oikein, että vaikka Kreikka täyttää nyt IMF:n tiukat vaatimukset, sen maineessa ei ole kehumista. Se johtuu neuvostosta. Lorenzo Bini Smaghi – joku sentään edustaa Euroopan keskuspankkiakin – totesi pitävänsä demokraattisempana, että ongelmat ratkaistaan tekemällä tiiviimpää yhteistyötä yhteisössä kuin IMF:n kaltaisen teknokraattisen elimen välityksellä.

Markkinoista huomaa niiden reagoineen. Hyväksyn sen, että markkinoiden reaktio euron tilaan oli jossakin määrin myönteisempi, mutta Kreikkaan nähden tilanne ei ole kohentunut vaan huonontunut. Neuvostolta tullut viesti ei ole myönteinen. Neuvosto haluaa aina siirtää asioita, keskusteluja ja ehdotuksia. Ihan kuin olisimme Titanicilla – alus törmää jäävuoreen, minkä jälkeen ihmiset toteavat: ”No, perustetaanpa työryhmä tarkastelemaan sitä, miten tällaiset törmäykset voidaan estää tulevaisuudessa” tai ”keskustellaanpa intensiivisesti ensi viikon ruokalistasta” juuri kun onnettomuus on tapahtunut. Se ei ole mikään ratkaisu. Neuvoston on ratkaistava ongelmat. Syy ei ole teidän vaan valtioiden ja hallitusten päämiehen, jotka eivät ole valmistautuneet toteuttamaan toimia näiden ratkaisujen pohjalta ja jotka eivät ole valmistautuneet tarttumaan uusiin ajatuksiin, kuten esimerkiksi Euroopan sosialidemokraattien esittämiin ideoihin, jotka perustuvat kummallekin pilarille eli vakaudelle mutta myös solidaarisuudelle. Solidaarisuus ei tietenkään ole asenne, jota aletaan noudattaa, kun jokin on jo mennyt vikaan, vaan todelliset ystävät varoittavat toisiaan hyvissä ajoin, jos jokin asia uhkaa epäonnistua. Tästä syystä on epäoikeudenmukaista kohdella Kreikkaa tällä tavoin nyt, kun olemme seuranneet tilannetta sivusta vuosikausia, tietoisina siitä, että jokin oli pielessä, ja todeta kriisin jälkeen, että ”ette voi nyt luottaa solidaarisuuteemme.” Tästä syystä neuvoston Kreikkaa koskevat päätelmät ovat todella epätydyttäviä.

Eurooppa 2020 -strategiaan liittyvä tilanne on samankaltainen. Komission ehdotuksiin liittyi kielteisiä mutta myös myönteisiä puolia. Emme olleet kovin innoissamme, koska meistä tuntui, että niistä puuttui useita tekijöitä. Mitä neuvosto sitten menee tekemään Eurooppa 2020 -strategialle? Se poistaa siitä lukuisia osia. Mainitsitte juuri viisi kohtaa, mutta itse asiayhteys – ajatus siitä, että myös taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä asioita tarkastellaan Eurooppa 2020 -strategian myötä – on menetetty tai ainakin riskinä on, että se menetetään.

Kuten varapuheenjohtajakin vahvisti, kuullessani joidenkin valtioiden ja hallitusten päämiehen kyselevän ”Onko tarkoituksena toteuttaa toimia köyhyyden johdosta?” ja ”Onko tarkoituksena torjua köyhyyttä?” tuntuu irvokkaalta, että köyhyys ja eriarvoisuus lisääntyvät nykyään yhteisössä. On myös sellaisia valtioiden ja hallitusten päämiehiä, jotka toteavat, ettei asia koske heitä. Miten he voivat siinä tapauksessa katsoa kansalaisia silmiin, jos yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ei nimenomaan tarkastella keskeisenä aiheena?

Olen näin ollen samaa mieltä teidän kanssanne ja komission varapuheenjohtajan kanssa siitä, että on korostettava, että köyhyyden torjumisen ja vähentämisen on kriteereistä riippumatta edelleen oltava tavoitteinamme. Se on todella tärkeää meille Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenille.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, mainitsitte, että tämä oli ensimmäinen virallinen Eurooppa-neuvoston kokouksenne. Toinen Eurooppa-neuvoston kokous koittaa kesäkuussa. Toivotan teille menestystä kyseisessä kokouksessa. Se ei ole helppo kokous, ottaen huomioon, että tuolloin toimitetaan tiettyjä äänestyksiä; niihin liittyy hyvin todenmukainen pelko siitä, että valtaan saattaa nousta puolueita, jotka ovat vielä vähemmän kiinnostuneita tiiviin yhteistyön tekemisestä yhteisössä. Toivotan teille kuitenkin kaikkea hyvää ja toivon, että valtioiden ja hallitusten päämiehet eivät jätä teitä pulaan, kuten ensimmäisessä virallisessa Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Kehotan teitä kääntymään parlamentin ja erityisesti Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puoleen aina, kun tarvitsette apua ja tukea. Annamme teille uutta uskoa siihen, että yhteisö voi edelleen olla hyvä asia!

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää kaksi huomautusta viime kuussa järjestetystä neuvoston kokouksesta. Ensimmäinen koskee Kreikkaan liittyvää järjestelmää, johon suhtaudun hyvin epäilevästi. Toivon olevani väärässä, mutta en pidä sitä toimivana siitä yksinkertaisesta syystä, että se perustuu kahdenvälisiin lainoihin eikä kyseessä ole järjestelmä – yhteisön järjestelmä – jossa Euroopan komissio myöntää yksittäisen lainan Kreikalle, kuten alun perin ajateltiin.

(Suosionosoituksia)

Markkinoita tarkasteltaessa käy tällä hetkellä selvästi ilmi, ettei niillä uskota tähän järjestelmään. Se ei alkanut eilen vaan viikko sitten. Viime maanantaina eli viikko sitten paljastui, että Kreikan arvopaperien korkotaso oli lähes kuusi prosenttia. Se on 300 peruspistettä enemmän kuin Euroopan unionin alhaisin korkotaso eli kolme prosenttia. Koska Euroopan unionin jäsenvaltioissa keskustellaan nyt siitä, millaista korkotasoa kahdenvälisiin lainoihin olisi sovellettava, korkotaso nousi eilen 400 peruspisteeseen eli neljään prosenttiin.

Tämä ei ole oikea tapa auttaa Kreikkaa. Kreikan on toteutettava tarvittavia toimia mutta ei kahdenvälisillä lainoilla. Järjestelmällä ei itse asiassa tällä hetkellä auteta Kreikkaa vaan rangaistaan sitä.

Euroopan komission on ehdottomasti palattava mahdollisimman pian alkuperäiseen ajatukseen siitä, että Euroopan komissio myöntää Kreikalle yhteisön lainan. Korkotaso laskee tällöin automaattisesti markkinoilla tänään vallitsevasta tasosta Euroopan komission ja yhteisön toimielimien antaman takuun vuoksi. Tämä on ainoa tapa auttaa Kreikan hallitusta saavuttamaan tavoitteensa.

Samalla Kreikan hallituksen on tietysti lopetettava sisäiset kiistansa. Mikäli Kansainvälisen valuuttarahaston osallisuudesta on eriäviä mielipiteitä ja mikäli tällaiset keskustelut jatkuvat, korkotaso nousee automaattisesti.

Toinen asiani on, että tarvitsemme nyt muutakin kuin pelkkää järjestelmää Kreikkaa tai muita valtioita varten. Tarvitsemme nyt rohkeaa Euroopan komissiota, joka esittelee talous- ja rahapolitiikan uudistuksista muodostuvan paketin. Tarvitsemme niitä mahdollisimman pian. Tarvitsemme nyt pakettia, joka on yhtä merkittävä kuin taannoin Jacques Delorsin laatima paketti; hän esitteli tiettyä ajankohtana Euroopan talous- ja rahaliittoa eli sisämarkkinoita koskevan paketin ongelmien ratkaisemiseksi. Sellaista me tarvitsemme nyt. Tarvitsemme rohkeaa pakettia. Vain Euroopan komissio voi tehdä sen. Neuvosto ei voi tehdä sitä, ei edes neuvoston puheenjohtaja. Aloiteoikeus on komissiolla, jonka on nyt esiteltävä todellinen paketti.

(Suosionosoituksia)

Ryhmäni katsoo, että paketin on sisällettävä kolme tärkeää tekijää. Ensimmäinen on Euroopan valuuttarahaston perustaminen, mikä on ehdottoman tarpeellista ja ajatus, jota Saksan valtiovarainministeri Schäuble myöskin ehdotti. Tarvitsemme tällaista rahastoa mahdollisimman pian voidaksemme tehostaa vakaussopimusta.

Toinen asia, jota tarvitsemme mahdollisimman pian, on yhteisön arvopaperimarkkinoiden korkotason alentaminen kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden osalta. Tällä ei pyritä rankaisemaan suurinta valtiota eli Saksaa. On päinvastoin mahdollista luoda järjestelmä, jonka mukaan Saksa maksaa nykyistä alhaisempia korkoja, koska yhteisön arvopaperimarkkinoihin voidaan tulevaisuudessa liittää likviditeettipreemio. Asian edellyttämät tekniset keinot ovat olemassa ja niitä voidaan hyödyntää.

Kolmas tarvitsemamme asia on rohkeampi 2020-strategia. Tuen täysin sitä, mitä jäsen Wortmann-Kool totesi hetki sitten voimakkaampaa hallintomenetelmää koskevasta tarpeestamme. Emme saavuta tavoitteitamme avoimen koordinoitimenetelmän avulla. Tarvitsemme keppiä ja porkkanaa, kuten jäsen Wortmann-Kool asian esitti, jäsenvaltioihin mutta myös ohjaajan paikalla istuvaan komissioon nähden.

Hyvät kollegat, on eräs asia, jota meidän on pohdittava: jollei neuvosto toteuta tulevana kuukausia tarvittavia toimia rohkeamman 2020-strategian edistämiseksi, mitä me voimme Euroopan parlamenttina tehdä? Voimme toimia seuraavasti: Parlamentin on tulevien viikkojen aikana hyväksyttävä laajat taloudelliset suuntaviivat ja ilmaistava niitä koskeva kantansa. No, jos neuvosto ei ole esittänyt komission tuella rohkeampaa 2020-strategiaa, katson, ettei kyseisiä laajoja taloudellisia suuntaviivoja tarvitse hyväksyä. Ensinnäkin on tehtävä rohkea ehdotus, jota pääsemme toivoakseni tarkastelemaan kesäkuussa, minkä jälkeen voimme hoitaa tehtävämme ja hyväksyä tämän rohkeamman lähestymistavan ja laajat taloudelliset suuntaviivat.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, myönnän, että kuunnellessani puheenjohtaja Van Rompuy'n puheenvuoroa pyysin vierustoveriani, jäsen Lambsdorffia, nipistämään itseäni, koska minusta tuntui, että joko minä en elä tai Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ei elä todellisessa maailmassa. Sanon näin, koska mielestäni ainoa myönteinen asia, joka seurasi äskettäin pidetystä huippukokouksesta, oli se, että Pariisin, Berliinin ja Brysselin – sekä EKP:n – välinen todella alhainen kiistely saatiin loppumaan. Kiistat liittyivät kysymyksiin siitä, myönnetäänkö Kreikalle minkäänlaista apua, miten sitä voidaan auttaa, tarvitaanko Euroopan valuuttarahastoa ja pitäisikö IMF:ää pyytää osallistumaan toimintaan. Tuloksena olivat viime kädessä lehmänkaupat, joita jäsen Verhofstadt on jo taitavasti kuvaillut.

En myöskään ymmärrä, miten voitte todeta, että se, mistä huippukokouksessa sovittiin, auttaa jo nyt Kreikkaa, vaikka sen on tänään maksettava kuuden prosentin sijaan seitsemän prosentin suuruista korkotasoa; tarkistin asian juuri uudelleen. Korot nousivat näin ollen välittömästi neuvoston päätöksen jälkeen. En vain voi ymmärtää, miten yhteisön solidaarisuuteen vedoten on mahdollista petkuttaa ihmisiä tällä tavoin, kuten neuvosto on selvästi tehnyt.

Olen myös sitä mieltä, että Kreikalle lähetettiin kokouksessa hyvin omituinen piiloviesti, koska se, mitä kuvailtiin neuvoston kokouksessa ja sen jälkeen – huippukokouksessa ja sen jälkeen – turvaverkoksi, ei todellisuudessa ole mikään turvaverkko. Jos se olisi verkko, sen olisi kannatettava painoa. Kreikan tapauksessa sovittiin kuitenkin, että valtion tilanteen on romahdettava pohjalukemiin, ennen kuin Brysselissä ollaan valmiina auttamaan. Kun liittokansleri Merkel palasi Brysselistä, Saksassa tuntui siltä, että hän halusi näyttää kreikkalaisille, miltä tuntuu romahtaa pohjalukemiin, ennen kuin hän oli halukas auttamaan heitä. Vaikuttaa siltä, että tässä tapauksessa haluttiin enemmänkin antaa kova opetus, mutta ei vaikuta siltä, että Euroopan unionia voidaan tällä hetkellä auttaa antamalla kovia opetuksia.

(Suosionosoituksia)

Tämä Kreikkaan kohdistuva hyvin kielteinen energia liittyy tiiviisti päätökseen olla osallistumatta Kreikan ongelmien ratkaisemiseen. Kaikki toimet, joita on nyt toteutettava julkisen talouden vakauttamiseksi ja sen määrittämiseksi, mitä aloja on supistettava valtionvelkaan liittyen, miten julkisia palveluja on tehostettava, miten veronkiertoa on torjuttava ja miten lahjonta on estettävä Kreikassa, on jätetty IMF:n hoidettaviksi Brysselin kieltäytyessä osallistumasta toimiin. Tämä ei mielestäni ole oikein.

Jälleen kerran on tehtävä selväksi, mitä Kreikan tapaus meille opettaa, eli sen, että joudumme kohtaamaan perustamissopimuksiemme ja erityisesti Maastrichtin sopimuksen heikkoudet. Analysoidessani näitä heikkouksia ei käy ilmi, että meidän olisi sovittava keskinäisesti olla osallistumatta toimiin. Totean sen sijaan, että keskinäisten toimien lisäksi tarvitaan enemmän keskinäistä vastuuntuntoa ja solidaarisuutta. On tullut yksinkertaisesti aika – sen lisäksi, mitä jäsen Verhofstadt totesi euro-obligaatioista ja rahoitusalan tukijärjestelmistä – keskustella seuraavista uudistustoimista. Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, jos työryhmämme, jota nimitetään Saksassa termillä ”*Arbeitsgruppe*” eli työskentelyryhmä, joka kuulostaa hieman rajoitetummalta, antaa tähän kauan kaivattuun uudistukseen liittyvän tilaisuuden valua hukkaan, ennustan, että koko yhteisöä odottaa Kreikan kriisiä seuraava kriisi. Meidän on väistämättä lisättävä talouspolitiikkaamme, veropolitiikkaamme sekä tapaa, jolla laadimme talousarvionne ja takaamme kilpailukykyämme, koskevaa keskinäistä koordinoitua; myös vastuu on kannettava yhteisesti. Huippukokouksessa ei kuitenkaan onnistuttu turvaamaan kaikkea tätä ja katson, ettei siellä onnistuttu edes antamaan perustavia lupauksia.

Totean vielä Eurooppa 2020 -strategiasta eli ilmastoalasta, että mikäli pidämme tätä onnistumisen tai epäonnistumisen osoituksena, mitä Connie Hedegaardin on tarkoitus viedä mukanaan Bonniin toukokuussa?

Onko hänen tarkoitus mennä sinne tyhjin käsin? Onko hänen edes pakko mennä Bonniin, kun otetaan huomioon, mitä hänelle on annettu vietäväksi yhteiseen pöytään? Tämä on kiusallista! "Rouva ei" eli liittokansleri Merkel saa jälleen tilaisuuden mahtailuun. On kiusallista, että Saksa ja liittokansleri Merkel ovat jälleen vesittäneet puheenjohtaja Barroson esittämät sosiopoliittiset tavoitteet, jotka olivat valmiiksi heikkoja.

Saksa on näin ollen todella kunnostautunut kielteisen energian lähteenä! Lukemani mukaan monet parlamentin jäsenet toivoivat Helmut Kohlin palaavan, kun kaikki tämä tapahtui. Minun on todettava, etten ollut yksi heistä. Minulla on hieman erilaisia muistikuvia Kohlin vuosista eikä yhteisö silloin merkinnyt kaikkea. Pidän tärkeänä, että Euroopan pääkaupungeissa tiedostetaan poliittisesti, että tänä maailmanlaajuistumisen aikakautena on yhdistettävä voimat ja että maailmanlaajuiset kriisit on muutettava yhteiseksi politiikaksi.

Hyvä jäsen Verhofstadt, hyväksyn mielihyvin kehotuksenne lisätoimien toteuttamisesta Eurooppa 2020 -strategian parissa. Toistaiseksi tilanne on se, että kolme parlamentin ryhmää on työskennellyt yksinomaan tämän asian edistämiseksi.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Kreikan kriisi hallitsi tietysti otsikkoja Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen, mutta kokouksessa otettiin myös Eurooppa 2020 -strategiaan liittyviä tärkeitä ensiaskelia. Oma ryhmäni eli ECR-ryhmä haluaa euroalueen olevan menestys sen jäsenvaltioiden kannalta. Koko yhteisön talouden kannalta on nyt olennaisen tärkeää, ettei mahdollinen epävakaus häiritse kauppaa ja laajemmin yhteisön taloutta.

Kaikki jäsenvaltiot eivät tietenkään ole vielä liittyneet tai aio koskaan liittyä yhteisvaluuttaan. Tämänhetkinen kriisi selventää, miksi monet, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolue, torjuvat euroon liittymisen väistämättömine "yhden koon" korkopoliittikoineen ja sellaisten tekijöiden perusteella, joilla ei kenties ole mitään tekemistä kotimaassa vallitsevan taloudellisen tilanteen kanssa, määrittelyine valuuttakursseineen. Vallitseva kriisi on tosiaan paljastanut ongelmia, jotka johtuvat euroalueen tämänhetkisestä muodosta. Kun ongelmia pyritään ratkaisemaan, kriisiä ei pidä kuitenkaan käyttää tekosyynä Euroopan unionin toimivaltuuksien laajentamiseksi.

Olemme jo kuulleet uhkaavan holtitonta puhetta tarpeesta lisätä yhteisön taloudellista hallintoa. Vallan keskittäminen Brysseliin ei ole oikea ratkaisu eikä sitä voida hyväksyä. Kreikka tarvitsee tukeamme ja kannustustamme, mutta on vaikea pyytää muiden, erityisesti euroalueeseen kuulumattomien maiden veronmaksajia maksamaan lasku. Vain kreikkalaiset voivat tietysti viime kädessä itse ratkaista ongelmat, jotka liittyvät Kreikan valtionvelkaan, ja toivotamme heille onnea heidän yrittäessään selviytyä kriisistä.

Todettakoon Eurooppa 2020 -aloitteesta, että pidämme neuvoston tunnustelevia ensiaskelia myönteisinä. Tämänhetkistä talous- ja rahoituskriisiä tarkastellessa on aina muistettava, että meihin kohdistui valtavia taloudellisia haasteita jo ennen kriisin alkamista, kuten Kiinan ja Lähi-idän kasvu sekä energiansaannin lisääntyvä epävarmuus. Pitkän aikavälin taloudelliset näkymämme edellyttävät yhteisön talouden perusteellista uudistamista, jotta menestymme entistä kilpailupainotteisemmilla maailmanmarkkinoilla.

Emme tue kaikkia aloitteeseen liittyviä näkökohtia. Jotkin alueet, joilla innovaatiota tarvitaan, kuten maatalous, on sivuutettu laajalti, mutta tuemme voimakkaasti ohjelman pääkohtia ja erityisesti yhtenäismarkkinoiden jatkuvaa kehittämistä. Katsoimme, että menestyvät ja kilpailukykyiset yritykset ovat talouselämän keskeinen pilari, koska ne edistävät taloudellista vaurautta ja ovat keskeisessä asemassa työpaikkojen luomisen ja sellaisten resurssien tuottamisen kannalta, joista moni muu asia riippuu.

Vaarana on, että samalla kun puhumme yrityksiin kohdistuvan rasituksen vähentämisestä, äänestämme täällä sellaisten asioiden puolesta, joilla on päinvastainen vaikutus, joten kaikkien Euroopan unionin toimielimien, kuten parlamentin, on hoidettava osuutensa. Komission on vältettävä sellaisten ehdotuksien esittämistä, jotka ovat rasite teollisuudelle, ja meidän on parlamentissa toimittava vastuuntuntoisesti ja harjoitettava itsehillintää. Monia osana Eurooppa 2020 -strategiaa asetettuja tavoitteita tarkistetaan kesäkuun kokouksessa.

Päätän tänään puheenvuoroni esittämällä toivomuksen siitä, että Eurooppa-neuvostossa ilmaistua tukea taloudelliselle vapaudelle ja talousuudistuksille vahvistetaan merkittävästi tulevina viikkoina – toivoakseni kenties myös Yhdistyneen kuningaskunnan uuden konservatiivihallituksen avustuksella.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, on hyvä asia, että valtioiden ja hallituksien päämiehet pääsivät sopimukseen hätäpaketista, mutta ratkaisua voidaan tuskin pitää todella yhteisöllisenä. Saksan hallitus on vaaleihin liittyvistä taktisista syistä ja Nordrhein-Westfalenin alue huomioon ottaen äitynyt

varsin populistiseksi. Sopimus roikkui liittokansleri Merkelin ja presidentti Sarkozyn välisen keskustelun varassa. Paketti ei suojaa kansalaisia. Rahoitusjärjestelmän on tarkoitus muodostua, ja lainaan, kannustimista, joilla taataan, että rahoitusmarkkinat elpyvät mahdollisimman nopeasti korkeariskisten hintojen vahvistamiseen liittyen. Talouspolitiikan yhteensovittamisen on tarkoitus perustua vakaus- ja kasvusopimuksen tuloksettomiin periaatteisiin. Valtion ja kansalaisten on määrä säästää samalla kun rahoituslaitokset eli pankit arvioivat, onko säästöjä riittävästi. Menettely on mielestäni kyseenalainen. EU:n työttömyystaso on tällä hetkellä 10 prosenttia, korkeimmalla tasolla vuoden 1998 jälkeen. Yli 20 prosenttia alle 25-vuotiaista on työttömänä. On syytä määritellä tarkasti, mistä haluamme säästää. Muutoin pelkään pahinta.

Miksi neuvostossa ei sovittu koheesio- ja rakennerahastojen lisäämisestä tai luottojohdannaisilla käytävän kaupan kieltämisestä välittömästi? Miksi neuvostossa on lykätty määrittelemättömäksi ajaksi sopimukseen pääsemistä erityisistä tavoitteista, joilla torjutaan köyhyyttä EU:ssa? En sivumennen sanottuna väitä, että näin olisi tehty tietoisesti, mutta lykkäys kestää käytännössä määräämättömän ajan. Tämä on mielestäni skandaali tänä köyhyyden torjunnan eurooppalaisena teemavuotena. Tämän vuoden kesäkuu on aivan liian myöhäinen ajankohta.

Nigel Farage, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, suuri mies on tänään läsnä: yhteisön puheenjohtaja. Hän on niin tärkeä, että hän on kaiken arvostelun ja moitteen yläpuolella. Hän on nykyaikaisen poliittisen luokan kuningas. Hän on uuden ajan Zeus, joka aikoo hallita meitä Berlaymont-vuorelta – ja voi sitä, joka uskaltaa kyseenalaista hänen auktoriteettinsa tai arvoasemansa, koska rangaistus on oleva ankara!

Omalla kohdallani kävi niin, että kun kohtasimme viime kerralla ja minulla oli pari asiaa sanottavana, sain parlamentilta suurimman mahdollisen sakkorangaistuksen! Olen kuullut, että jos sanon jotakin, mikä pahastuttaa mielenne, mikrofoni suljetaan. Mikä on puheoikeuden hinta? Entä demokratian?

Olette tänään palannut luoksemme parlamenttiin ja johdatte nyt presidentti Sarkozyn ja liittokansleri Merkelin hyväksynnän turvin uutta, 500-miljoonaisen kansan taloushallitusta. Olette myös käynnistänyt 10-vuotissuunnitelmanne eli alkanut käydä läpi toivomuslistanne. Ihmettelen vain, mahdatteko muistaa, mitä edelliselle, vuonna 2000 aloitetulle 10-vuotissuunnitelmalle kävi. Sen käynnistämisestä tehtiin parlamentissa suuri numero, mutta se osoittautui sittemmin täydelliseksi ja lamaannuttavaksi epäonnistumiseksi jo ennen maailmanlaajuista taantumaa.

Kaikki EU:n keskitetyt suunnitelmat epäonnistuvat. Ajatelkaa vaikka tuhoisaa yhteistä kalastuspolitiikkaa. Rakastettu euronne on nyt epäonnistunut; se epäonnistui poliittisesti ensimmäisellä merkittävällä esteellä. Huippukokouksessa ei onnistuttu esittämään suunnitelmaa eikä Kreikkaa pystyttyä auttamaan ilman, että Kansainvälinen valuuttarahasto tulee ja pelastaa euromelmanne toistaiseksi.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, suunnitelmana näyttää olevan meidän epäonnistumisemme, mitä pitää saada lisää: lisää Eurooppaa, lisää epäonnistumisia! Mikä pahinta, menetämme demokratian. Teitä ei ole valittu vaaleilla. Ette ole tilivelvollinen kenellekään eikä Euroopan kansoilla ole keinoja poistaa teitä vallasta. Zeus sieppasi Europan ja pelkään teidän sieppaavan demokratiamme. Olette täällä vain siksi, että Lissabonin sopimus hyväksyttiin, vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset eivät saaneet osallistua heille luvattuun kansanäänestykseen. Mielestämme asiaa ei ole loppuun käsitelty. Ihmiset taistelivat ja kuolivat sen vuoksi, että voisimme toimia riippumattomana itse itseään hallitsevana demokraattisena kansakuntana, joka pystyy nimittämään ja erottamaan johtajansa. Kukaan demokratiaan uskova ei ottaisi vastaan Euroopan unionin puheenjohtajan toimea.

Barry Madlener (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Farage, puhuitte jälleen kerran monien eurooppalaisten puolesta, jotka eivät pidä tällaisesta yhteisöstä, ja kiitän teitä siitä.

Tämä keskustelu on suurta huijausta. Uusi valepuheenjohtaja Herman Van Rompuy, joka valittiin toimeensa salaisella menettelyllä, on onnitellut puheenjohtaja Barrosoa ja komissiota Kreikan taloudellisen pelastamisen johdosta. Tämä johtaa tietysti siihen, että alankomaalaisten veronmaksajien on jälleen kerran kaivettava kuvettaan. Ei pidä unohtaa, että Kreikka on pettänyt Euroopan valtioita esittämällä väärennettyjä lukuja jo monen vuoden ajan. Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, ilmoitatte pakottaneenne Kreikan toteuttamaan kovia toimia. Kovia toimia, kuten eläkeiän korottaminen 61 vuodesta 63 vuoteen? Useimmat työssä käyvät eurooppalaiset voivat vain haaveilla tällaisesta. Alankomaiden hallitus on nimittäin pohtinut eläkeiän korottamista 65 vuodesta 67 vuoteen. Kreikkalaiset työntekijät jäävät eläkkeelle 63-vuotiaina ja lasku jää meidän maksettavaksemme.

Mitä on tapahtunut kaikille Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) kovalle kielenkäytölle? Entä Alankomaiden kristillisdemokraattiselle puolueelle (CDA), jota jäsen Wortmann-Kool edustaa? Puolue ilmoitti vielä muutama viikko sitten, ettei alankomaalaisten veronmaksajien veroista luovuteta Kreikalle senttiäkään. Myös Angela Merkel on lausunut kauniita sanoja; hän totesi, ettei kreikkalaisten eläkkeitä rahoiteta sentilläkään. Tästä huolimatta, mikä on nyt tilanne? He ovat muuttaneet mielensä ja antaneet periksi. Heidän sanansa eivät ilmeisesti olleet minkään arvoisia. Lukuja väärentäneet kreikkalaiset saavat jo nyt rahoitustukea – ketkä seuraavaksi? Portugali, Espanja, Unkari? Näitähän riittää. Jopa jäsen Verhofstadtin edustama Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä ja, tosiaan, jäsen van Baalenin edustama Alankomaiden vapauden ja demokratian kansanpuolue (VVD) lupailevat nyt edullisia lainoja heikoille valtioille ja Euroopan valuuttarahaston perustamista. Hyvä jäsen van Baalen, miksi ette asetu vastustamaan jäsen Verhofstadtia? Petätte yksinkertaisesti äänestäjien luottamuksen. Lupasitte vaaleissa vähemmän Eurooppaa, mutta saamme sitä vain lisää. Oma ryhmämme puhuu tämän puolesta. Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni ei ole ratkaisu ongelmiin vaan niiden syy.

Herman Van Rompuy, *Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aion puhua varsin lyhyesti. Minun on muistutettava teitä parista perustavasta tosiasiasta. Ensimmäinen on se – ja olen kuullut tästä puhuttavan täällä silloin tällöin, mutta en mielestäni riittävän usein – että ratkaistavat ongelmat ilmenivät ensiksi valtiossa, jossa oli paljastunut talousarvioon liittyviä säännönsäntäisyyksiä. Ne on korjattava. On toteutettava toimia, jotta ne eivät enää toistuisi.

On siis aloitettava aivan alusta eli talousarviomääräyksien noudattamisesta. Tästä syystä loimme taannoin vakaus- ja kasvusopimuksen. Toiset puoltavat sakkoja, rangaistuksia ja ankaran lähestymistavan noudattamista. Huomautan kuitenkin, ettei vakaus- ja kasvusopimuksesta ollut apua joillekin valtioille.

Kreikan hallitus on toteuttanut toimia, rohkeita toimia, joille osoitan suosiotani. Toimet vahvistettiin 11. helmikuuta 2010 julkaistussa neuvoston epävirallisen kokouksen julkilausumassa. Kehotimme Kreikkaa toteuttamaan toimia. Se on toteuttanut niitä ja kantanut vastuunsa. Ne on nyt pantava täytäntöön, ja ymmärrän hyvin, miten suhdanneherkissä ja vaikeissa oloissa Kreikan hallituksen on toimittava. Ne on tästä huolimatta pantava täytäntöön.

Kreikan hallitus on vakuuttunut siitä, että tiedossa olevia eroja voidaan kaventaa vain, jos koko budjettikuria koskevan politiikan tulokset ovat nähtävissä. Se on vakuuttunut tästä. Perustotuus on näin ollen, että ongelmien ratkaiseminen on aloitettava niiden ytimestä eli toisin sanoen yhden valtion ja muiden valtioiden talousarvioon liittyvistä ongelmista.

Toiseksi Kreikan hallitus on osoittanut olevansa täydessä yhteisymmärryksessä Eurooppa-neuvoston päätelmien kanssa. Voimme pakottaa ihmiset iloitsemaan, mutta he olivat selvästi yhteisymmärryksessä. Huomasin tämän ennen kokousta, sen aikana ja sen jälkeen. Kolmanneksi he eivät vielä ole pyytäneet rahoitustukea, minkä he toistivat jälleen eilen. Näistä kolmesta perustavasta tosiasiasta halusin muistuttaa teitä.

Seuraavaksi – mitä jäsen Wortmann-Kool vaati – pyrimme varmistamaan yhdessä parlamentin puhemiehen ja muiden kanssa, miten voimme tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa työryhmän toimikaudella.

Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka katsovat, että työryhmän on toimittava kunnianhimoisesti. En mainitse esimerkkejä menneisyydestä. Historia ei milloinkaan toista itseään eikä ainakaan samalla tavalla. Tämän tärkeän työryhmän on toimittava hyvin kunnianhimoisesti. Meidän on otettava opiksemme kaikki mahdollinen juuri kokemastamme kriisistä. Siitä on tehtävä kaikki mahdolliset johtopäätökset.

Toimintamme on oltava enemmän ennalta ehkäisevää. Meidän on toimittava ennalta ehkäisevästi talousarvioon mutta myös noudatettuun talouspolitiikkaan liittyvissä kysymyksissä. Tarkoituksena ei ole viedä kansallisten hallitusten talouspolitiikan täytäntöönpanoon liittyvää tehtävää: nehan ovat tietenkin viime kädessä vastuullisia! Voimme kuitenkin toimia ennalta ehkäisevästi siten, että emme vaaranna yhteisvaluuttaa, euroa, tai yhteismarkkinoita eli sisämarkkinoita. Niitä ei saa vaarantaa! EU on siitä vastuussa. Kullakin taholla on oma vastuunsa. Näin ollen toimintamme on oltava taloudelliselta kannalta enemmän ennalta ehkäisevää.

Tätä ei mainittu puheenvuoroissa, mutta haluan muistuttaa teille, että kilpailukykyyn liittyvä ongelma on perustavan tärkeä. Ongelmat eivät liity ainoastaan talousarvioon, vaan talousarvioon liittyvien ongelmien taustalla on taloudellisia ongelmia. Ne on ratkaistava, koska muuten – toistan – vaarannamme yhteismarkkinat.

Tätä kaikkea on täten pohdittava. Kuten juuri totesin, tältäkin osin meidän on otettava opiksemme kaikki mahdollinen yhteensovittamisesta, valvonnasta ja joistakin uusista järjestelmistä, jotka on otettava käyttöön.

Parlamentissa on esitetty useita ajatuksia, jotka ovat kaikkiaan päteviä ja kunnioitettavia ja joita meidän on tarkasteltava.

Se, että en puhu niiden sisällöstä, ei tarkoita, että olen unohtanut ne tai että työryhmä unohtaa ne. Olen kiinnostunut useista liikkeellä olevista ja tänä iltapäivänä esitetyistä ajatuksista. Keskustelemme niistä avoimesti työryhmässä. Kuten mainitsin juuri, pyrimme varmistamaan, miten voimme tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa työryhmän toimikaudella.

Hyvät parlamentin jäsenet, totean 2020-strategiasta, että Euroopan komissio on mielestäni todella ymmärtänyt eurooppalaisen sosiaalisen mallin olennaiset osat. On olemassa taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia tavoitteita. Sosiaalisesti ja ympäristön kannalta kohennettua markkinataloutta koskeva erinomainen käsite on tästä syystä yksi tavoitteistamme.

Olemme päättäneet viidestä tavoitteesta, joista yksi on yhteiskunnallinen osallisuus; se kuuluu Euroopan unionin toimialoihin perustamissopimuksen mukaisesti. Olemme tehneet yhteiskunnallista osallisuutta ja muun muassa köyhyyden torjumista koskevia päätöksiä. Vakuutan teille, että kun näistä viidestä tavoitteesta keskusteltiin perjantaina aamupäivällä, niitä ei kyseenalaistettu, ja palaamme tänne kesäkuussa asetettamme määrälliset tavoitteet näille viidelle tavoitteelle. Pyydän niiltä, jotka ovat kärsimättömiä, vielä vähän lisää kärsivällisyyttä – kesäkuuhun asti – jotta saavutamme asettamamme tavoitteen.

Olen itse, vähemmässä määrin kuin puheenjohtaja Barroso, ja totean tämän ystävälliseen sävyyn, pyrkinyt kaikin tavoin siihen, että nämä viisi tavoitetta sisällytetään Euroopan unionin ohjelmaan ja jotta ne pidetään siellä. Erimielisyyksiä on tietysti ollut, mutta katson, että olemme saaneet Ecofin-neuvoston, jonka kokoukseen osallistuin, yleisten asioiden neuvoston ja Eurooppa-neuvoston kollegamme vakuuttaneiksi siitä, että sosiaali-, talous- ja ympäristöalan välistä tasapainoa olisi ylläpidettävä 2020-strategiaan liittyvässä lähestymistavassa. Jollei sitä vielä ole hiottu, voin vakuuttaa teille, että kesäkuussa on.

Mainittakoon myös rahoitusalan sääntelyä koskeva ongelma, josta jotkut ovat syystäkin muistuttaneet meitä. Asioilla on tapana unohtua hyvin nopeasti. Tämän työstämistä on kuitenkin jatkettava. Parlamentilla on rahoitusalan sääntelyyn liittyvä keskeinen asema. G20-valtioiden kokouksessa päästiin kuitenkin sopimukseen kokonaisesta ohjelmasta, koska joistakin asioista voi päättää vain maailmanlaajuisesti. Tältä osin toivon, että EU:n kuuluvaa ja yhtenäistä ääntä kuullaan. Teemme kaikkemme sen hyväksi.

G20-valtiot tekivät kovasti työtä kriisin alussa. Taantumun jälkeen on tehtävä kovasti työtä. Kriisi ei ole vielä ohi mutta taantuma on. Kuten totesin johdantopuheenvuorossani, sopimukseen on kuitenkin paljon vaikeampi päästä, kun asiat ovat hieman paremmin, kuin silloin, kun olemme myrskyn armoilla ja ongelmien ympäröimänä.

G20-valtioilla on luojansa eli Euroopan unionin avustamina näin ollen hyvin tärkeä ohjelma kesäkuussa Torontossa ja vuoden jälkimmäisen puoliskon aikana Etelä-Koreassa.

Olen todella sitä mieltä, että Eurooppa-neuvostossa onnistuttiin välttämään pahin vaihtoehto – mikä on toisinaan tavoitteena myös politiikassa – ja että siellä luotiin perusta solidaarisuusjärjestelmälle. Toistan, että Kreikka on toteuttanut laajoja talousarvioon liittyviä toimia, ettei se pyydä tällä hetkellä mitään ja että se on ilmoittanut olevansa yhteisymmärryksessä tähän järjestelmään nähden.

Olemme tehneet päätöksen taloudellisesta strategiasta, jolla on viisi tavoitetta. Ei kuuttakymmentä tavoitetta vaan viisi. Ne pannaan täytäntöön kansallisesti. Kaikkien jäsenvaltioiden on kesäkuussa esitettävä suunnitelmansa tulevia vuosia varten. Arvioimme tilannetta. Olen todella sitä mieltä, että olemme luoneet perustan tuleville toimille.

Työryhmä on, sanokaamme, viisauden ilmentymä. Miten tätä kaikkea voidaan improvisoida? Niille, jotka ovat kärsimättömiä, totean, että vuoden loppuun mennessä, mihin ei enää ole pitkä aika, vain yhdeksän kuukautta – eikä teidänkin mielestänne yhdeksän kuukauden aikana voi saavuttaa paljon? – yritämme saattaa päätökseen kunnianhimoisen tehtävän eli tehdä kaikkemme estääkseen kokemaamme kriisiä toistumasta enää ikinä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Kiitos, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy. Kiitän teitä suorasta vastauksestanne esitettyihin huomioihin. Kuulimme kaikki kriittisiä huomioita, joita tarvitaan tällaisessa keskustelussa. Puhumme erittäin tärkeästä asiasta. Emme puhu ainoastaan siitä, miten selviämme kriisistä tai miten voimme auttaa jotakin euroalueeseen kuuluvaa valtiota, joka on joutunut vaikeuksiin, vaan myös siitä, miten voimme kehittyä

tulevien 10 vuoden aikana. Tämä on näin ollen ratkaiseva asia. Lisäksi on tarkasteltava ilmastoon liittyviä asioita. Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, kiitän siis teitä vielä nopeasta vastauksesta joihinkin näistä asioista. Työryhmissä niistä keskustellaan tietysti järjestelmällisesti yhteisön kolmen toimielimen kanssa, jotta voimme kehittää yhteisen strategian. Euroopan parlamentti on täysin valmis tähän.

Maroš Šefčovič, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan myös vastata alkuperäiseen keskusteluun.

Haluan kiittää parlamenttia sen esittämistä lukuisista erinomaisista ajatuksista, erittäin hyvistä ehdotuksista ja saamastamme rakentavasta kritiikistä, koska se auttaa meitä edistymään työssämme.

Olemme Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa kuvailleet hyvin avoimesti, miten vaikea tilanne oli Eurooppa-neuvostossa. Olemme kertoneet hyvin avoimesti eroista ja erimielisyyksistä pyrittäessä ratkaisemaan Kreikan tilanne ja pohdittaessa EU 2020 -strategiaa. Olemme myös kumpikin myöntäneet toivoneemme parempia ratkaisuja.

Samalla on kuitenkin toimittava todellisessa elämässä, jossa ajatusmaailmat törmäävät hyvin usein ja jossa on aina pyrittävä kompromisseihin. Niin me teimme ja saavutimme lopuksi olosuhteisiin nähden parhaan ratkaisun.

Teemme itsellemme karhunpalveluksen vähätellessämme saavutuksiamme, koska olemme päätyneet ratkaisuun niin Kreikan kuin euroalueen kannalta. Pidämme tiiviisti yhteyttä Kreikan viranomaisiin ja kansainväliseen yhteisöön, ja olen varma siitä, että koko euroalue ja komissio tulevat Kreikan apuun, jos se sitä tarvitsee ja esittää asiaa koskevan pyynnön. Järjestelmä on siis olemassa, samoin kuin varat, ja olemme valmiit käyttämään niitä tarvittaessa.

Haluaisin kiittää parlamentin jäseniä heidän EU 2020 -strategialle antamastaan tuesta. Voin vain olla samaa mieltä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa siitä, että suhtaudumme hyvin optimistisesti strategian tulevaisuuteen ja siihen, että tavoitteista päästään poliittiseen sopimukseen. Tämä johtuu siitä, että Euroopan unionin johtajat tietävät tavoitteiden merkityksen eurooppalaisen elämäntavan säilyttämisen kannalta. He tietävät, että jos saavutamme tavoitteet, pystymme takaamaan sen, että Eurooppa on 10 vuoden kuluttua yksi maailmanlaajuisessa johtoasemassa olevista tekijöistä, jonka talous on erittäin kilpailukykyinen ja jossa harjoitetaan nykyisen kaltaista voimakasta sosiaalipolitiikkaa.

Niinpä tällä hetkellä käymässämme keskustelussa tarkastellaan, miten jäsenvaltioita voidaan motivoida paremmin ja miten tavoitteet olisi laadittava, jotta ne olisivat täsmällisempiä ja jotta niitä valvottaisiin paremmin tulevaisuudessa. Olen varma siitä, että saavutamme nämä tavoitteet parlamentin avulla ja että pääsemme myönteiseen lopputulokseen kesäkuun Eurooppa-neuvostossa.

Haluan myös korostaa puheenjohtaja Van Rompuyn huomautuksiin sisältyvää erityistä tekijää, joka koskee valmistautumista G20-kokoukseen. Me emme EU:ssa pysty enempään. Voimme sovittaa toimia yhteen ja parantaa toimintaamme yhteisön kehyksessä. On kuitenkin täysin selvää, että jos haluamme selviytyä kriisistä ja elää tulevaisuudessa paremmassa maailmassa, tarvitsemme maailmanlaajuisia koordinaatiota, erityisesti sellaisilla tärkeillä aloilla kuin makrotaloudellinen vakaus, talouspolitiikka ja hyvin suhdanneherkällä rahoitusallalla toteutettavat toimet.

Juuri niin EU aikookin toimia ja komissio antaa lähiaikoina asianmukaisia ehdotuksia. Olen varma siitä, että pääsemme pian käymään tuloksellista keskustelua näistä ehdotuksista.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, totean ensinnäkin kaikille niille meistä, jotka haluavat kehittää uusia toimielimiä, uusia sääntöjä ja uusia varoja, ettei uusia sääntöjä laatimalla ole mielestäni mahdollista ratkaista ongelmia, jotka johtuvat siitä, ettei sääntöjä ole noudatettu. Meidän on noudatettava sääntöjämme. Tästä kriisistä on syytä oppia, ettei vajeiden olisi pitänyt antaa syntyä, minkä annoimme tapahtua.

Toiseksi me kaikki annoimme tämän tapahtua, koska höllensimme sääntöjä, ja tiedän, kuka halusi etunenässä höllentää niitä. Totean kriittisenä, että suosin kunnianhimoisia uudistuksia kunnianhimoisten pyrkimysten sijaan. Puhumme mielestäni hieman liikaa pyrkimyksistä ja hieman liian vähän toiminnasta. Kun toiminnasta puhutaan, huomaa, että komissio ja toisinaan neuvostokin puhuvat siitä, mitä jäsenvaltioiden olisi tehtävä, eivätkä siitä, mitä voisimme tehdä yhdessä Euroopan unionissa.

Pidän työryhmää myönteisenä asiana, mutta meidän ei pidä hukata liikaa aikaa, koska tiedämme, miten paljon konkreettisia toimia on toteutettava: on vähennettävä ja poistettava byrokratiaa, on varmistettava,

että sijoitamme yhteisössä enemmän varoja tutkimukseen ja tieteeseen, on tarkistettava talousarviota siten, että mahdollistetaan kasvu ja innovaatio, on varmistettava, että tietoyhteiskuntaa edistetään panemalla täytäntöön palveludirektiivi ja laajentamalla sitä uusille aloille, on taattava liikkuvuus työmarkkinoilla, on varmistettava, että rahoitusmarkkinoita kehitetään siten, että niiden vakaus lisääntyy, mutta ei suojelupolitiikka – haluan nimittäin todeta komissiolle, että rahoitusmarkkinoihin liittyvä uusi suojelupolitiikka ei kohenna yhteisön taloutta. Yhteisön tilaa ei paranneta tuhoamalla transatlanttisia pääomamarkkinoita koskevat tilaisuudet. Tiedämme siis, mitä tehdä. Olisi hyvä perustaa työryhmä mutta selviämme paremmin ilmankin.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuuntelin mielenkiinnolla neuvoston puheenjohtajan ja komission varapuheenjohtajan johdantopuheenvuoroja ja on todettava, etten ole vakuuttunut tehdyistä päätelmistä.

En ole vakuuttunut maaliskuun Eurooppa-neuvoston päätelmistä, koska niistä käy ilmi, että eräät Euroopan nykyhistorian johtohahmot ovat luopumassa yhteisön ihanteista ja menetelmistä. Tämä tai lähinnä jotkin meihin liittyvät seikat huolestuttavat meitä maailman tapahtumat huomioon ottaen.

Kreikan tilanne ilmentää sitä, mitä yhteisön olisi oltava mutta mitä se ei todellisuudessa vielä ole. Niinpä kehotamme Euroopan komissiota, sen varapuheenjohtajaa, joka on läsnä puheenjohtajan sijaan, ja neuvoston puheenjohtajaa hyväksymään lujan poliittisen aloitteen eli lainsäädäntöaloitteen. Komission on laadittava esityslista ja neuvoston on varmistettava, että emme seuraa sellaisten hallituksien esimerkkiä, jotka menettävät liian usein valtaa ja terävyyttä välittömien vaaleihin liittyvien, hallituksien toiminnan lamaannuttavien syiden vuoksi – kuten taannoin Ranskassa ja Italiassa, tulevaisuudessa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Saksassa.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, teidän ei pidä toimia ainoastaan välittäjänä vaan myös yhteisön liikkeelle panevana voimana. Vetoamme demokraattisiin ja Eurooppa-myönteisiin tunteisiin, jotta varmistetaan, että tällä uudella ponnella hyödytetään yhteisöä. Tavoitteiden asettaminen ei enää riitä vaan meidän on määriteltävä välineitä. Olemme yhtä mieltä tavoitteista aivan kuten Lissabonin strategiastakin.

Millaisia nämä välineet sitten ovat? Haluammeko liittotasavallan talousarviota – ja nimittää sitä sellaiseksi – joka on suuruudeltaan vähintään kaksi prosenttia BKT:stä? Haluammeko ottaa käyttöön euro-obligaatiot, eurooppalaiset sijoitus- ja valtionobligaatiot, jotta voimme poliittisesti kohentaa yhteisön tilaa, mitä ilman meistä ei ole mihinkään?

Meidän on olennaisilta osin tiedettävä, onnistummeko määrittelemään uudenlaisen yhteisön ja onnistummeko määrittelemään – hyödyntämällä parlamentissa ja sen ulkopuolella vallitsevien yhteisön poliittisten voimien välistä uutta suhdetta – todellisen eron ja todellisen rajan, joka erottaa nykypäivän Euroopassa konservatiivit ja edistysmieliset, ne, jotka haluavat poliittisesti yhdentyneempää yhteisöä ja ne, jotka haluavat sen sijaan vain laajentuneita yhteismarkkinoita.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston päätelmistä puuttuu kaksi vaikuttavaa sanaa: ”avoimuus” ja ”rohkeus”.

Ensimmäinen huomautukseni koskee taloudellista hallintoa. Jos meiltä puuttuu rohkeutta ja avoimuutta toimia tosiasioiden, paikkansa pitävien tilastojen ja totuuden varassa ja toimia siten ystävien kesken Euroopan unionissa, lopputuloksena on kaaos.

Olemme tienneet tämän vuosien ajan. Kun puheenjohtaja Van Rompuy ilmoitti, että meidän on otettava opiksemme, voimme todeta, että olemme ottaneet opiksemme tässä parlamentissa vuosien ja vuosien ajan käydyistä täysistuntokeskusteluista. Nyt on toteutettava tilastoihin perustuvia toimia, koska muutoin rakennamme päätöksemme eli raamatullisesti sanottuna talomme hiekalle, ja tiedämme, ettei se ole kestävä.

Tiedämme myös, että euroalueeseen kuuluvat valtiot rikkoivat vakaus- ja kasvusopimusta. Näin ollen on entistä kiireellisemmin toimittava todenmukaisesti ja uskaliaasti, avoimesti ja rohkealla mielellä.

Kuten monet puhujat totesivat, meidän on myös otettava etäisyyttä avoimiin koordinoitimenetelmiin. Niitä pidetään nykyään salaisina koordinoitimenetelminä. Tarvitsemme avoimia ja sitovia tavoitteita sekä keppi ja porkkana -menetelmää, jotta valtiot panisivat päätökset täytäntöön.

Totean kestävästä ja osallisuutta edistävästä kasvusta, että tiedämme, että ”kestävyyden” olisi tarkoitettava ympäristöystävällisyyttä, mutta sen olisi tarkoitettava sosiaalista osallisuutta. Miksi pelätä kasvua? Tarvitsemme taloudellista kasvua ja se on sisällytettävä Eurooppa 2020 -strategian päätelmiin.

Ympäristöön, toimintasuunnitelmaan ja puhetapaan liittyen päädymme vielä kiertämään kehää. Energiatohokkuutta tarvitaan välittömästi. Olkaa rohkeita ja tehkää energiatohokkuutta koskevia ehdotuksia. Tiedämme sen luovan työpaikkoja ja edistävän kilpailukykyä.

Totean lopuksi parlamentin asemasta, että sen kuuleminen ei riitä. Kun puhumme pullonkauloista ja lippulaivahankkeista, puhumme yhteispäätösmenettelyistä, ja ne edellyttävät paljon muutakin kuin kuulemista.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Van Rompuyn ollessa puhujakorokkeella haluan Euroopan konservatiivien ja reformistien Belgian-valtuuskunnan johtajana toivottaa hänet tervetulleeksi parlamenttiin.

Haluan esittää kysymyksen EU 2020 -strategiasta. Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että seuraavien 10 vuoden aikana kyse ei ole siitä, selviääkö Eurooppa. Kyse on siitä – tämä on amerikkalainen sanonta, jota lienen lainannut muutamia kertoja – olemmeko pöydän ääressä vai ruokalistalla. Tämä koskee meitä kaikkia. Haluan tästä syystä esittää kysymyksen, joka koskee muutamia kertoja mainittua ajatusta eli Euroopan unionin, Yhdysvaltojen ja Kanadan välistä Pohjois-Atlantin vapaakauppa-aluetta. Ajatus ei ole vallankumouksellinen eikä myöskään oma ajatukseni. Liittokansleri Merkel esitti ajatuksen muistaakseni vuonna 2007 – eikä siitä ole jälkeäkään näkyvissä. Tavoitteena on suunnata katse ulkoiseen maailmaan ja luoda markkinoita aikana, jolloin suojelupolitiikka nostaa rumaa päätään. Avoimet markkinat, innovaatiot ja kilpailukyky vahvistavat talouttamme, eivät tuet tai yhteisön rahastot. Tästä syystä kehotan teitä suuntaamaan katseenne ulkomaailmaan ja sisällyttämään tämänkin näkökulman EU 2020 -strategiaan, koska vain se voi pelastaa meidät. Jos näin ei tehdä, meistä tulee globalisoituneen maailman Brygge.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, nyt keskustelun aiheena olevan Eurooppa-neuvoston päätöksen arvo nähtiin eilen: nimeltä mainitsemattoman Kreikan hallituksen jäsenen esittämän kommentin jälkeen eräs uutistoimisto totesi, ettei Kreikka halunnut Kansainvälisen valuuttarahaston osallistuvan asian käsittelyyn. Uusi keinotteluvimma on nostanut lainojen korot historiallisen korkeiksi. Suunnitelma epäonnistui. Markkinoilla halutaan, että Kansainvälinen valuuttarahasto valvoo Kreikkaa ja muiden Euroopan valtioiden kansantalouksia.

Tällä päätöksellä Kansainvälisestä valuuttarahastosta tehdään Euroopan unionin ja euroalueen vartija. Päättämällä ottaa Kansainvälinen valuuttarahasto laittomasti mukaan toimiin – missä perussopimuksessa ja missä artiklassa muka määrätään sen osallistumisesta sisäisiin asioihin? – tiukennettu vakaussopimus otetaan väkisin käyttöön heikompien kansantalouksien ja sosiaalisten ryhmien kustannuksella. Mikä yhteisvastuun menetelmä perustettiin, kun pakottamiseen ja painostamiseen perustuva menetelmä oli jo näköpiirissä?

Kreikan lisäksi myös Espanja ja Portugali toteuttavat ankaria ruohonjuuritason vastaisia toimia välttääkseen saman kohtalon. Tästä syystä köyhyys ja työttömyys lisääntyvät, kasvu hidastuu ja taantuma pahenee.

Sosiaalisesta polkumyynnistä on tullut ainoa kilpailukeino Euroopan unionissa. Tämä ei ole yhteisvastuuseen ja yhteenkuuluvuuteen perustuva Eurooppa.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, talouspolitiikan koordinointi, kasvu, työllisyys, innovointi ja sosiaalinen osallisuus ovat uuden Eurooppa 2020 -strategian iskulauseet. Tällä Lissabonin strategian jälkeisellä strategialla on tarkoitus johtaa Eurooppa pois kriisistä, joka heikentää eurooppalaisten ostovoimaa ja mielialaa.

Kymmenen vuoden kuluttua ensimmäisestä Lissabonin hysteriakaudesta tämä uusi resepti on valitettavasti vaarassa muuttua Euroopan talouden laihdutuskuuriksi. Uuden strategian keskeisten kohtien joukossa ei ole tosiasiaa yhtään konkreettista uudistusta. Ellemme ole vielä ymmärtäneet, EU on ensi vuosikymmenellä se sama Eurooppa, jonka epäonnistumista nyt surkuttelemme.

Eurooppa 2020 -strategia on tuhoisa, koska Euroopan toimintatapa on tuhoisa. Se haluaa jäljitellä suunnitelmallista valtiojohtoisuutta, joka pitkään hallitsi kansallisia politiikkoja sekä rankaisi luonnostaan tuotantoyksiköjä ja paikallisyhteisöjä. Nykyään Eurooppa itse asiassa arvostaa Brysselin valtaa ja estää hajautettujen elintensä suuremman ja tehokkaamman toiminnan.

Alueiden komitean lausunnon perusteella totean, että todella innovatiivisen strategian olisi ennen kaikkea palautettava keskitetyn ja hajautetun vallan välinen tasapaino. Euroopassa tarvitaan tosiasiallista toissijaisuusperiaatetta ja tosiasiallista federalismia.

Euroopan historia on opettanut meille sen, että valtiojohtoinen keskitetty valta tuhoaa vaurauden ja sosiaalisen hyvinvoinnin, jos se ei tue taloutta vaan pyrkii muokkaamaan sen luonnetta.

Jätetäänpä puheet sikseen. Kansalaiset, nuoret sekä pienet ja keskiuuret yritykset – toisin sanoen 99 prosenttia Euroopan tuotantorakenteesta – haluavat epäkäytännöllisten EU:n kasvustrategioiden sijaan hajauttamista sekä vapautta poliittisen ja byrokraattisten eliittien määräyksistä.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Swoboda, puhuitte yhteisvastuusta ja siitä, ettei hyvillä ystäville ilmoiteta ongelmasta vasta kriisin puhjettua. Ihmettelen siksi, miksette ilmoittaneet Kreikan sosialistiystävällemme ongelmasta etukäteen. Ettekö kenties tienneet Kreikan talouden epävakasta tilanteesta?

Tässä yhteydessä mieleeni tulee luonnollisesti myös vastuukysymys. Kuka on vastuussa siitä, että Kreikka on toimittanut vääriä talousarviotietoja? Tätä asiaa on selvitettävä, ja siinä tarvitaan ennen kaikkea avoimuutta. Ainoastaan asettamalla kyseiset henkilöt tosiasiallisesti vastuuseen voidaan nimittäin taata, että myös voimassa olevia pelisääntöjä viime kädessä noudatetaan.

Aina kuitenkin puhutaan uusista pelisäännöistä ja ratkaisuista. Nehän ovat olleet jo kauan esillä! Ongelmana on, että poliitikot tekevät pankkien ja edunvalvojien painostuksesta näihin ratkaisuihin yhtä paljon reikiä kuin sveitsiläiseen juustoon. Riippumattomuus on siksi erittäin tärkeää politiikassa.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa komission varapuheenjohtaja Šefčovič, totean aluksi puheenjohtaja Van Rompuyille muutoseikasta, että parlamentin puhemies käyttää yleensä puheenvuoron, mutta pöytäkirjassa ei ole mitään mainintaa hänen puheestaan.

Eikö häntä ollut kutsuttu vai onko pöytäkirjassa virhe? Haluaisin kuulla näkemyksenne.

Lisäksi haluan todeta teille jälleen, että parlamentin jäsenet – tai ainakin jotkut meistä – arvostavat suuresti sitä, että tulette parlamenttiin valmistelemaan Eurooppa-neuvoston kokouksia ettekä lähetä tänne neuvostoa, joka ei ole Eurooppa-neuvoston jäsen.

Totesitte, ettette ole diktaattori. Olette merkittävä demokraatti. Ette ole tarkkailija, vaan omien sanojenne mukaan välittäjä. Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, olkaa poliittinen toimija ja etsikää poliittista tukea täältä. Me annamme sitä teille.

Haluan nyt puhua monesta eri asiasta, joista ensimmäinen on maatalous.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, kiitän teitä siitä, että olette valtioiden ja hallitusten päämiesten kanssa korjanneet komission asiakirjassa olleen valitettavan puutteen. Siinä ei nimittäin mainittu maataloutta, ja teitte oikein lisätessänne siihen tämän Euroopan unionin keskeisen historiallisen politiikanalan, koska maatalous vaikuttaa eurooppalaisten hyvinvointiin.

Toiseksi totean, ettei Euroopan unioni ole vuotta 2020 koskevassa asiakirjassa mielestäni riittävän kunnianhimoinen maailmanlaajuisena toimijana etenkin kansainvälisen kaupan alalla. Kansainvälisen tason edustajina meidän on vaadittava vastavuoroisuutta kumppaneillemme. Olen iloinen, että saimme yhdessä presidentti Obaman kanssa vastavuoroisuutta säiliölentokoneita koskevan EADS-hankkeen yhteydessä.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, lisäksi ehdotan, että käytätte puhemies Buzekin kanssa yhdessä poliittista vaikutusvaltaanne, jotta voimme kutsua presidentti Obaman puhumaan Euroopan parlamenttiin. Jos hän ei pääse tulemaan, ehkäpä varapresidentti Joe Biden voi tulla tänne.

Kun olemme nyt päättäneet eurooppalaisesta yhteisvastuusta, ehdotan lopuksi, että jäsenvaltioissa ja Euroopan unionissa otetaan käyttöön tilintarkastustuomioistuimen hyväksymä tiedotusjärjestelmä, joka koskee julkisen sektorin makrotaloutta ja rahoitusta, jotta Euroopan unionilla on käytettävissään luotettavia tietoja.

Puhemies. – (EN) Minut kutsuttiin Eurooppa-neuvoston kokoukseen pitämään johdantopuheenvuoro, joka on saatavilla internetissä. Voin lähettää sen teille myös sähköpostitse. Toivon, että se otetaan huomioon. Esitin tietenkin Euroopan parlamentin kannan. Samana päivänä keskustelimme Kreikan kriisistä ja joistakin muista asioista. Yleisesti ottaen esittelin Euroopan parlamentin kannan. Puhuin 15–20 minuuttia kaikkein tärkeimmistä asioista. Voitte lukea puheeni. Lähetän sen teille.

Matkustan kahden viikon kuluttua Yhdysvaltoihin, ja silloin on mahdollisuus puhua myös ehdotuksestanne.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, esitän neljä huomautusta.

Ensimmäinen niistä koskee sen työryhmän toimeksiantoa, joka teidän on tarkoitus perustaa liiallista alijäämää koskevan menettelyn ja kriisin yhteydessä: alkää tyytykö tähän ohjelmaan, koska silloin ette ota huomioon tarpeitamme.

Tarvitsemme nyt taloushallintoa. Kukaan ei vielä tiedä, mitä se tarkoittaa. Olemme yrittäneet jo kymmenen vuotta, mutta nyt on tullut aika selvittää tämä asia, ja jos keskitymme liikaa kriisinhallintaan, jätämme huomiotta oleellisen keskustelun siitä, miten yhtenäisvaluutan avulla voidaan toteuttaa älykkäitä yhteisiä toimia.

Älykkäässä yhteisessä toiminnassa ei ole kyse ainoastaan vastuusta tai solidaarisuudesta, kuten totesitte, vaan pikemminkin yhteisen valuutan tuomasta lisäarvosta. Yhteinen valuutta tarkoittaa rahaliiton lisäksi myös talousliittoa, jossa ainoa tähän asti käytössä ollut väline – vakaas- ja kasvusopimus – ei ole riittävä, koska se ei ole koskaan ollut kasvusopimus eikä euroalue ole koskaan voinut sen avulla hyödyntää mahdollisuuksiaan.

Kyseinen sopimus ei ole myöskään estänyt euroalueen talouksien välisten kilpailuerojen olemassaoloa tai lisääntymistä. Suunnittelittepa millaista perussopimuksen tai vakaas- ja kasvusopimuksen uudistusta tahansa, kyseisillä välineillä ei käsitellä talouksien välisten kilpailuerojen ongelmaa.

Tästä syystä on keksittävä uusia välineitä. Se on oikea tapa käsitellä mainitsemaani toimeksiantoa.

Lisään vielä, että olemme jo vuosien ajan todenneet tarvitsevamme koordinoituja aikatauluja, yhdenmukaistettuja talousennusteita ja yhteisiä diagnooseja, jotta voimme päättää euroalueen jäsenvaltioiden talousstrategioista. Tästä nimenomaan on kyse keskustelussa ja teillä nyt olevassa toimeksiannossa.

Mitä tulee Euroopan parlamentin rooliin tässä koko asiassa, ehdotan teille ja parlamentin kollegoilleni, että perustamme toimielinten välisen terveen kilpailun hengessä oman viisaiden ryhmämme osaavista, asiantuntevista ja riippumattomista henkilöistä, jotka voivat tuoda tärkeän, älykkään panoksen tähän keskusteluun, jolla on ratkaiseva merkitys euroalueen ja näin ollen koko Euroopan unionin tulevaisuuden kannalta.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, osoitan huomautukseni Herman Van Rompuyille, joten puhun puheenjohtajana toiselle puheenjohtajalle.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajana olen pannut merkille, että tavoitteiden joukosta puuttuu selvästikin sisämarkkinoiden toteuttamista koskevat jäsenvaltioiden tavoitteet, vaikka sisämarkkinoiden toteuttamisen olisi oltava talousuudistuksen ja -kasvun keskipisteenä.

Pullonkaulojen vähentämisestä on puhuttu hienoissa puheissa, mutta huomaan, että mainitut suuret lippulaiva-aloitteet on siirretty puheenjohtaja Van Rompuyn luettelon häntäpäähän. Ne ovat kadonneet lähes jäljettömiin tässä julkilausumassa.

Miksi emme keskity asioihin, joita voimme tosiasiallisesti hallita? Meillä on sääntöjä, joita olemme panemassa täytäntöön, mikä on ilahduttavaa. Olen kuitenkin jälleen ystäväni Berèsin kanssa samaa mieltä: eikö toimielintemme välillä voisi olla hieman kilpailua? Valiokuntani toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista koskevia poliittisia toimia enemmän kuin mikään muu tänään täällä näkemämme tai neuvostolta kuulemamme taho.

Kutsun puheenjohtaja Van Rompuyn valiokuntaani tapaamaan sen jäseniä ja keskustelemaan joistakin aloitteistamme. Käsittelyyn ovat tulossa Montin raportti ja valiokuntani mietintö. Kilpailkaamme yhdessä, mutta meidän on herran tähden käytävä käsiksi asioihin, joita voimme todella toteuttaa, sen sijaan, että meillä on joukko epämääräisiä tavoitteita, kuten nyt tässä ehdotuksessa.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvoston päätöksissä jälleen korostuu, että Euroopan unioni on imperialistinen, ylikansallinen pääoman unioni. Eurooppa 2020 -strategiaa koskevien suuntaviivojen hyväksyminen ja väitetyin yhteisön taloudellisen tukijärjestelmän hyväksyminen ovat saman kolikon kaksi eri puolta.

Ne ovat merkki uusista, julmista ja pysyvistä ruohonjuuritason ja työväenluokan vastaisista toimista, joita vuosina 2010, 2011 ja 2012 ja niin edelleen aiotaan toteuttaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden julkisen

velan ja alijäämien määrästä huolimatta. Pyrittäessä lisäämään pääoman tuottavuutta yritetään alentaa työvoiman hintaa ja lisätä riistoa kaikin mahdollisin keinoin.

Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden porvarihallitusten päätökset ovat tämän suuntaisia. Euroopan unionissa sekä sen ja muiden imperialististen keskittymien ja liittojen, kuten Kansainvälisen valuuttarahaston, välillä kehittyvät vastakkaiset näkemykset liittyvät niiden edustaman pääoman välisen kilpailun lisääntymiseen.

Työnväen ja ruohonjuuritason luokat ovat luomassa omaa yhtenäistä taistelurintamaansa kapitalistien ja EU:n jäsenvaltioiden porvarihallitusten yhtenäistä EU:n strategiaa vastaan, jotta saataisiin aikaan perinpohjainen muutos ja voitaisiin tyydyttää työtä tekevien ruohonjuuritason perheiden nykytarpeet.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on itsestään selvää, että ainakin useimmat vuoden 2020 tavoitteet ovat varteenotettavia. Jos jotkin jäsenvaltiot hyötyvät EU:n kannustimista sisäpolitiikassaan ja voivat niiden avulla toteuttaa tarvittavat toimet, siinä ei ole mielestäni mitään ongelmaa. Todella hämmästyttävää on kuitenkin erityisesti neuvoston puheenjohtajan kohdalla se, että eurokraatit tuskin edes huomaavat, että koko heidän aikaisempi yleissuunnitelmansa ja koko Lissabonin strategia ovat olleet täysiä fiaskoja – pelkkää retoriikkaa – ja ettei mikään oikeastaan viittaa siihen, että tällä kertaa jokin muuttuisi. Kuulemme päivittäin puheita, joissa puolustetaan nopeaa etenemistä, myös Euroopan valuuttarahaston perustamista ja vielä nykyistä federalistisempaa Euroopan unionia. Tämä ei ole mielestäni oikea vaan täysin väärä suunta. Suhtaudun edelleen erittäin epäilevästi siihen, että koko EU:n politiikka annetaan yhä enemmän sellaisten eurokraattien käsiin, jotka ovat tähän mennessä onnistuneet hienosti sotkemaan sen.

Pyydän Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa kunnioittamaan hollannin kieltä hieman enemmän kuin hän on toistaiseksi tehnyt.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, on tosiasia, ettei talousliitto seurannut rahaliittoa. Talousliitto voisi kuitenkin merkitä erilaisten poliittisten näkemysten ja poliittisten ryhmien katoamista.

Tässä tapauksessa Kreikan hallitus tietenkin hyväksyi Kreikkaa koskevan päätöksen Kansainvälisen valuuttarahaston osallistumisen osalta, mutta tämä herättää kysymyksiä. Tämä päätös tavallaan osoittaa, ettei Euroopan unioni pysty itse käsittelemään Kreikan ongelmaa eikä tulevaisuudessa mahdollisesti esiintyviä vastaavanlaisia ongelmia.

Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, olen kanssanne ilman muuta samaa mieltä siitä, että meneillään on moraalinen kriisi. Se on täysin selvää. Maailmanlaajuinen talouskriisi on tuonut esiin arvokriisin. Euroopan unionin on toteutettava asianmukaisia toimia tässä yhteydessä. Euroopan komission ja Eurooppa-neuvoston on tehtävä lisää yleisluonteisia päätöksiä, jotta tämä voidaan estää tulevaisuudessa.

Neuvoston päätelmät köyhyyden käsittelystä, sosiaalisesta yhteisvastuusta, tietoyhteiskunnasta, tutkimuksesta, koulutuksesta ja ilmastonmuutoksen torjunnasta ovat tietenkin erittäin tärkeitä. Kaikissa näissä asioissa, erityisesti tutkimuksessa ja kilpailukyvyssä, on kuitenkin otettava huomioon vuonna 2000 tehdyt päätökset ja Euroopan unionin epäonnistuminen Lissabonin suuntaviivoissa, joiden yhteydessä jäsenvaltiot eivät selvästikään pystyneet soveltamaan kyseistä politiikkaa. Tutkimus sekä informaatio- ja tietoyhteiskunta ovat samaan aikaan saamassa nopeasti keskeisen aseman toisella puolen Atlantin valtameren sekä Kiinassa ja Japanissa.

Olemme mielestäni tavallaan ottaneet edistysaskeleen. Työryhmän päätelmien avulla voimme kuitenkin tehdä ratkaisevia, lopullisia ja aidosti eurooppalaisia päätöksiä, koska vain siten voimme edistyä ja käsitellä uusia kansainvälisiä kriisejä.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, ette ylläty siitä, että minä ja koko ryhmäni olemme erittäin pettyneitä neuvoston tuloksiin. Totesitte äsken vastauksessanne, että neuvosto on hyvin perillä komission ehdotuksen taloudellisesta, ekologisesta ja sosiaalisesta tasapainosta, mutta tulosten perusteella tätä tasapainoa laiminlyödään vakavasti. Olette todellakin saanut aikaan tuloksia työmarkkinoiden sekä tutkimuksen ja kehityksen aloilla. Olette saarnannut ilmastopolitiikan nykytilasta. Parlamentti ja EU:n eri toimielimet ovat jo kauan sitten hyväksyneet vuoden 2020 tavoitteet. Ainakaan minun mielestäni – ja tämä on todella häpeällistä – ette ole noudattanut köyhyyttä koskevia tavoitteita sen harhaluulon perusteella, että asiaa on vielä hieman tutkittava. Olette yrittänyt kaunistella eripuraa, jota tähän sosiaaliseen tavoitteeseen epäilemättä liittyy neuvostossa. Tämä on erittäin valitettavaa ja Euroopan unionin 80 miljoonalle köyhälle todellakin isku vasten kasvoja.

Olette ansioksenne aina hoitanut tehtävänne nöyrästi mutta kunnianhimoisesti. Tarkoitin nöyrällä sitä, ettette ole Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tehtävässänne lainkaan ylimielinen, ja kunnianhimoisella

sitä, että toteatte tehtävänänne olevan lähinnä pitkän aikavälin strategian kehittäminen ja esitleminen tulevina vuosina. Testinänne ovat nyt EU 2020 -strategia ja tavoitteet kaikilla mahdollisilla aloilla. Uusintakoe on kesäkuussa. Me tuemme teitä, mutta tässä strategiassa on todellakin oltava selkeitä köyhyyteen liittyviä tavoitteita.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy, esitän kaksi alustavaa huomautusta. Ensinnäkin haluan itävaltalaisena parlamentin jäsenenä kiittää lämpimästi siitä, että vierailitte parin viime päivän aikana Itävallassa ja tapasitte myös kansalliset parlamentin jäsenet, joilla oli jo tilaisuus keskustella Eurooppa 2020 -hankkeesta. Toiseksi haluan välittää jäsen Reulin pahoittelut. Tämä puheenvuoro oli varattu hänelle, mutta hänen oli mentävä valiokuntaan, koska hänellä oli samaan aikaan monta tehtävää hoidettavanaan.

Siirryn nyt tämänpäiväiseen keskusteluun ja totean ensin neuvostolle, että Eurooppa-neuvoston kokouksessa todellakin saatiin aikaan ratkaisu. Valtioiden ja hallitusten päämiehillä ei kuitenkaan ollut rohkeutta valita puhtaasti eurooppalaista ratkaisua. Siinä ei olisi tarvittu Kansainvälistä valuuttarahastoa (IMF). Rahansaantiperusteet ovat selkeät. EU:n on kuitenkin voitava toimia itsenäisesti, jos sen sisällä on ongelmia. Tarvitsemme lisää eurooppalaisia ratkaisuja.

Toinen huomautukseni koskee Eurooppa 2020 -strategiaa. Eurooppa 2020 ei ole mikään tavoite. Sen on myös talous- ja finanssikriisin vuoksi oltava väline, jolla saavutetaan tavoitteemme. Eurooppa 2020 -strategiasta puuttuvat hankkeet, selkeät välineet ja tällä hetkellä myös poliittinen tahto toteuttaa tavoitteet.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, kolmas asiani on, ettei Lissabonin sopimus riitä ja että hallitusten välistä yhteistyötä on lisättävä. Emme kuitenkaan halua presidentti Sarkozyyn ja liittokansleri Merkelin keskittävää hallitusten välistä yhteistyötä ilman Euroopan parlamenttia ja kansalaisia. Lissabonin sopimuksella saavuttamiamme asioita ei saa mitätöidä myöskään tulevaisuuden ongelmia ratkaistaessa.

Puhemies. – (EN) Othmar Karas on tietenkin itävaltalainen, mutta hän puhui Herbert Reulin puolesta.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, minulla on kaksi viestiä. Toinen niistä on huolenaihe, ja toisessa pyydän kannustusta edessämme olevaan työhön.

Olen huolissani siitä, että ratkaisu on puutteellinen ja että siitä puuttuu aito eurooppalainen ulottuvuus. Olen huolissani myös Kansainvälisen valuuttarahaston osallistumisesta ja turvautumisesta kahdenvälisiin lainoihin.

Toimet eivät ole olleet riittävän tehokkaita, minkä vuoksi Kreikan velat ovat lisääntyneet lyhyellä aikavälillä. Minua huolestuttaa kuitenkin myös se, ettei parlamentissa korostamaamme perusongelmaa ymmärretä.

Kreikan ongelma on sitä paitsi euroalueen ja laajemmin ajatellen koko Euroopan unionin ongelma: alijäämä ja velka ovat lisääntyneet erittäin kalliiden taloudellisten pelastussuunnitelmien vuoksi. Säästösuunnitelmat eivät saa siksi vaarantaa talouden elpymiseen tarvittavia investointeja eikä oleellisten uudistusten rahoitusta.

Toisessa viestissäni vaadin näin ollen kannustusta, sillä oleellisten uudistusten on kuljettava käsi kädessä strategian kanssa, jonka merkitys ei tietenkään saa vähentyä eurooppalaisten silmissä. Meidän on siksi korostettava meille niin tärkeän eurooppalaisen mallin uudistamista – koulutusta ja tietoyhteiskunnan kehittämistä. Lisäksi on kuitenkin sitouduttava tarjoamaan laadukkaita ja ennen kaikkea tasa-arvoisia työpaikkoja, joiden avulla voimme aiempaa paremmin valmistautua tulevaisuuteen unohtamatta köyhyyden torjumista.

Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, pyydän teitä siksi lupaamaan, että neuvosto ja komissio ovat kunnianhimoisia Eurooppa 2020 -strategiassa, johon myös parlamentin on osallistuttava, sekä hoitavat tehtävänsä, koska on selvää, että parlamentti hoitaa joka tapauksessa omat tehtävänsä meitä tarkkailevia EU:n kansalaisia kohtaan.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, emme voi ennakoida kriisejä emmekä voi estää niitä tulevaisuudessa. Emme kuitenkaan ole yksin tässä tilanteessa, jos se yhtään lohduttaa. Rangaistuksemme olisi kuitenkin oltava se, että otamme opiksemme tästä kriisistä ja hyödynnämme kaikki sen tarjoamat mahdollisuudet. Tässä yhteydessä meillä – Euroopan parlamentilla, Euroopan komissiolle ja neuvostolla – ei ole muuta vaihtoehtoa kuin tehdä yhteistyötä ja muuttaa nämä opit viisaiksi, älykkäiksi ja aidosti eurooppalaisiksi toimiksi, joita kansalaiset tarvitsevat.

Olen vakuuttunut siitä, ettei meillä ole varaa kärsivällisyyteen, vaan meidän on kiirehdittävä koko ajan. On suuri vaara, että finanssikriisistä ja todellisesta talouskriisistä tulee julkisen velan kriisi. Nyt ei ole siksi mitään kiireellisempää tehtävää kuin löytää uusi taloudellisen, sosiaalisen ja poliittisen energian lähde, joka käynnistää kestävänsä kasvun. Uudesta perussopimuksesta ilmenee selvästi, mistä tämän energian on tultava: EU on paljon enemmän kuin sen toimielimet ja kansalliset hallitukset. Sen tehtävät on jaettu EU:n, kansallisen, alueellisen ja paikallisen hallinnon kesken, ja voimme uskoakseni antaa EU:lle uutta energiaa suhtautumalla sen monitasoiseen hallintojärjestelmään vakavasti ja tarjota näin EU 2020 -strategian toteutusmenetelmiä.

Euroopan alueellisilla ja paikallisilla hallintotasoilla on merkittävä vaikutus Euroopan tulevaisuuteen. Ne voivat hyödyntää yhä useampia käytettävissään olevia poliittisia välineitä sekä Euroopan tarvitsemaa kaikkien kumppaneiden – yritysten, akateemisen maailman ja kansalaisyhteisön – innostusta. Ne voivat myös muuttaa EU:n yhteiset tavoitteet omaksi alueelliseksi kasvukseen ja omiksi työllisyysstrategioikseen.

Eurooppa voi hoitaa tehtävänsä vain, jos todella ymmärrämme, että EU:n tehtävät ja vastuu on jaettava hyvin organisoidulla tavalla EU:n, kansallisen, alueellisen ja paikallisen hallinnon kesken. Ottamalla paikallis- ja aluetasot mukaan EU 2020 -strategiassa asetettujen EU:n yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen lisätään Euroopan potentiaalia ja kasvumahdollisuuksiamme.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, kaksi viikkoa sitten valtioiden ja hallitusten päämiehet päättivät perustaa EU:n uuden yhteisvastuumenetelmän, jolla tuetaan Kreikan kaltaisia vakavissa talousvaikeuksissa olevia kansantalouksia ja taataan euroalueen vakaus. Tämä oli epäilemättä tärkeä päätös, joka toivottavasti poistaa Euroopan unionissa viime aikoina vallinneen hajanaisuuden ja kakofonian sekä tuskalliset vaikutukset Kreikan lainakustannuksiin ja meille kaikille tutun euroalueen vakauteen ja yhteenkuuluvuuteen.

Tämän päätöksen epäilemättä tärkeästä poliittisesta merkityksestä huolimatta keinottelijoiden hyökkäykset ovat valitettavasti jatkuneet – ja jopa lisääntyneet – viimeisten 24 tunnin aikana. Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, tämä johtuu tukimenetelmään liittyvistä epäselvyyksistä, jotka on selvitettävä mahdollisimman pian, sekä tuntemattomasta lähteestä ja tuntemattomasta syystä liikkeelle laitetuista huhuista, joista on erilaisia versioita. Kreikassa taannoin esiin tulleen tuoreimman version mukaan on vaadittu, että 25. maaliskuuta tehty sopimus neuvotellaan uudelleen.

Kuten tiedätte, Kreikan hallitus on kiistänyt nämä huhut. Myös teidän olisi kuitenkin nimenomaisesti ja selkeästi todettava Euroopan parlamentissa, onko Kreikka ottanut kahden viime viikon aikana esiin kysymyksen 25. maaliskuuta tehdyn sopimuksen uudelleen neuvottelusta. Teillä on myös oltava halua ja vahvuutta pyytää niitä valtioiden ja hallitusten päämiehiä, joilla oli keskeinen rooli ja päätösvalta lopullisen sopimuksen muotoilussa, noudattamaan sen sanamuotoa ja perusajatusta eikä esittämään valitettavia toteamuksia Kreikalle määrättävästä lainan korosta, jos se pyytää tukimekanismin käyttöönottoa, mitä se ei ole tehnyt eikä aiokaan tehdä.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin kaksi uutta näkökohtaa, jotka liittyvät Eurooppa-neuvoston käsittelemiін asioihin eli Eurooppa 2020 -strategiaan ja rahoitusmarkkinoiden sääntelyyn.

Eurooppa 2020 -strategiasta totean, että olemme kaikki parlamentissa olleet jo pitkään sitä mieltä, että Lissabonin strategia epäonnistui muun muassa siksi, ettei ollut riittävästi välineitä, joilla jäsenvaltiot olisi voitu velvoittaa noudattamaan sitoumuksiaan. Komissio ja Eurooppa-neuvosto esittelevät meille nyt ehdotuksen, jossa mikään ei muutu. Se on keho sopimus, jossa viitataan perussopimuksen 121 ja 136 artiklaan.

Neuvoston puheenjohtaja totesi Espanjan puheenjohtajakauden alussa tietävänsä tämän heikkouden ja haluavansa enemmän. Hän sanoi haluavansa vahvistaa taloushallintoa. Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, kysyn teiltä nyt: ”Missä ovat kohteliaisuudet, rakkauden teot ja urhoollisuus?” Mitä näille aikomuksille on tapahtunut?

Rahoitusmarkkinoiden sääntelyn osalta minulla on yksi huono uutinen ja kaksi hyvää uutista. Huono uutinen on se, että neuvosto on päättänyt viivyttää vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen – niin kutsutun kasinokapitalismin – sääntelyä juuri nyt, kun Kreikan taloudessa tapahtunut keinottelu on osittain johtunut näistä rahastoista.

Ensimmäinen hyvä uutinen on, että Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä puhutaan siitä, että rahoituslaitokset velvoitetaan säästämään rahaa, jotta ne voivat maksaa rikkomansa lautaset, tai kuten

presidentti Obama sanoisi, jotta Main Street ei joudu maksamaan Wall Streetin aiheuttamaa vahinkoa. Toinen hyvä uutinen on, että neuvosto valitsee nyt ensimmäistä kertaa järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, joihin se haluaa kiinnittää erityistä huomiota.

Nämä kaksi asiaa tulevat esiin mietinnöissä, joita parlamentti parhaillaan käsittelee. Ne eivät tule esiin neuvoston joulukuussa tekemässä sopimuksessa. Toivon Eurooppa-neuvoston käsittelevän näitä kahta ajatusta uudelleen, koska silloin olemme huomattavasti lähempänä yhteistyötä. Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, olen todellakin halukas tekemään yhteistyötä johtamanne neuvoston kanssa.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Haluan esittää kaksi huomautusta. Ensimmäinen niistä voi tuntua luonteeltaan tekniseltä, mutta siinä on tosiasiaa kyse muustakin. Toinen huomautus liittyy varsinaiseen asiasisältöön. Työllisyysdirektiivit näyttävät olevan olennainen osa Eurooppa 2020 -strategiaa, joka neuvoston on tarkoitus hyväksyä kesäkuussa. Se tuntuu kuitenkin täysin mahdottomalta, koska emme ole saaneet vielä edes ehdotusta. Sen piti valmistua huhtikuun loppuun mennessä. Edes pakkotahdilla parlamentti ei pysty antamaan lausuntoaan ainakaan ennen syyskuuta. Miten strategia voitaisiin hyväksyä kesäkuussa? Tai miten parlamentin kanta otetaan siinä tapauksessa huomioon? Olemme siis valmiita tekemään yhteistyötä tässä asiassa ja haluaisimme työskennellä yhdessä, mutta se edellyttää, että parlamenttia koskevia sitovia sääntöjä noudatetaan.

Varsinaisesta asiasisällöstä totean, että on myönteistä, että neuvosto pyrkii saattamaan työllisyys- ja talousdirektiivit voimaan tiiviimmässä vastavuoroisessa suhteessa, mutta kuten totesin, tämä edellyttää, että voimme aloittaa yhteistyön neuvoston kanssa. Tällä hetkellä ehdotukset vaikuttavat joka tapauksessa liian yleisluonteisilta. Kyllähän 75 prosentin työllisyys kuulostaa hyvältä, ja hyviltä vaikuttavat myös ilmastonmuutosta koskevat "20/20/20"-tavoitteet sekä koulutukseen liittyvät 10 ja 40 prosentin tavoitteet, mutta miten, millä ja mistä nämä tavoitteet saavutetaan ja miten on valvonnan laita? Mitä tapahtuu niille, jotka eivät saavuta näitä tavoitteita, ja entä ne, jotka saavuttavat ne vain paperilla eli jotka eivät toimita oikeita lukuja? Tällaista tapahtui Lissabonin strategian täytäntöönpanossa.

Lopuksi totean olevani iloinen siitä, että myös koheesiopolitiikkaa lopultakin edistetään vuoden 2020 strategiaan liittyvänä tärkeänä alana. Minulla on kuitenkin tässä yhteydessä yksi ehdotus: meidän olisi joka tapauksessa asetettava määrällisiä tavoitteita – kuten köyhyyden torjunnan yhteydessä todettiin – ja kehitettävä jonkinlainen indeksi, jotta voimme seurata edistystä tai viivästyksiä.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, minulla olisi tästä aiheesta paljonkin sanottavaa, mutta aika ei riitä. Puhun siksi moraalisesta kriisistä.

(EN) Puheenjohtaja Van Rompuy totesi, että neuvosto keskusteli moraalisesta kriisistä, mutta hän ei käsitellyt aihetta yksityiskohtaisemmin. Haluaisin hänen tekevän niin.

Esimerkiksi kotimaassani Anglo-Irish Bank ja Irish Nationwide ovat pompotelleet talousasioitaan, jotta tilintarkastajat eivät saisi selville niiden todellista taloustilannetta. Mitä tapahtui? Irish Nationwiden toimitusjohtaja on ratsastanut auringonlaskuun miljoonat takataskussaan, mutta veronmaksajien palkkoja on pienennetty tuntuvasti. Kaksi viikkoa sitten Anglo-Irish Bankin johtokunnan palkkoja nostettiin, ja veronmaksajien tulevien vuosien laskuun lisättiin 40 miljardia euroa, ja summa kasvaa koko ajan.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, ellei näihin pahoihin tekoihin syyllistyneitä saada kuriin sekä henkilökohtaisesti että institutionaalisesti, historia toistaa itseään, ja kaikki tapahtuu aivan samalla tavalla kuin aiemmin.

(GA) Haluaisin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan puhuvan hieman tästä kriisistä.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, monet sanovat, ettei näiden tapahtumien perusteella arvioida viime kädessä Kreikkaa eikä euroaluetta vaan Euroopan unionia.

Neuvoston maaliskuussa tekemän päätöksen perusteella yksikään Euroopan valtio ei ole vararikon partaalla. Olen kuitenkin samaa mieltä niiden kollegojeni kanssa, jotka ehdottivat lisää institutionaalisia vakiovälineitä, jotta voidaan käsitellä ja ehkäistä valtioiden vararikkoa sekä suojella jäsenvaltioita satunnaisten kriisien vaikutuksilta.

Kreikka ei pyydä apua vaan toteuttaa toimia: alijäämää on onnistuttu pienentämään 4 prosenttia ankarilla toimilla, joita kreikkalaiset kestävät sankarillisesti, koska he haluavat muuttaa Kreikan tilanteen lopullisesti. Toukokuuhun mennessä Kreikan parlamentti on toteuttanut huomattavia muutoksia verotuksen, vakuutusten ja työmarkkinoiden aloilla.

Meidän ei pidä yllättyä, jos Kreikka selviytyy tästä kriisistä aiempaa vahvempana ja vapaana menneisyyden veloista. Kuka tosin tietää, mikä taistelu Euroopalla on edessään?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Todella monet meistä eivät valitettavasti tiedä, että Euroopan yllä leijuu uusi kummitus, nimittäin populismi. Unohdamme, että poliittisen hallinnon muotona tämä voi olla yksi syy talouskriisin taustalla olevaan moraaliseen kriisiin, josta kaikki puhumme. Siinä on kuitenkin kyse meistä ja poliittisista ryhmistä, joihin kuulumme.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, puhuitte budjettikurista. Aikaisempien kokemusten perusteella tiedämme, ettei ole hyvä, jos sääntöjä on liikaa tai liian vähän. Voisimme mielestäni lisätä huomattavasti joustavuutta ja tarkistaa vakaussopimusta, koska meillä ei ole visiota tulevasta eurooppalaisesta mallista. Siinä ei oteta huomioon todellisuutta ja nykyistä väestötilannetta, eikä niitä käsitellä myöskään EU 2020 -ohjelmassa. Tämän asian on mielestäni annettava meille ajattelemisen aihetta, koska emme saa antaa Euroopan uuden sosiaalisen mallin epäonnistua Lissabonin ohjelman tavoin. Toinen epäonnistuminen on musertava isku yhteenkuuluvuudelle ja osallistamiselle Euroopan unionissa.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, en puhu kovin hyvin ranskaa – *pardonnez-moi* – mutta ranskan sana ”*gouvernement*” tarkoittaa käsittääkseni samaa kuin ”*government*” englanniksi. Luulin, että tämä on helppo ymmärtää. Sen ymmärtäminen ei kuitenkaan näytä olevan helppoa Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueen muodostamalle hallitukselle tai puheenjohtaja Van Rompuyille. Kyseisen hallituksen ja puheenjohtajan mielestä se näköjään tarkoittaa hallintoa (*governance*), joka määritellään hallintotoiminnaksi tai -tavaksi.

Tämä on kiero, koska EU:n neuvoston päätös parantaa EU:n taloushallintoa (*economic EU gouvernement*) tarkoittaa tosiasiallisesti sääntelyä ja valtion asioiden ohjaamista. Totuus on siis se, että neuvosto on antanut EU:lle lisää toimivaltaa, myös Yhdistyneen kuningaskunnan taloudessa, joka on briteille tällä hetkellä kaikkein tärkein yksittäinen asia.

Milloin ihmisille kerrotaan totuus? Etenemme kohti EU:n supervaltiota, ja Yhdistynyt kuningaskunta joutuu maksamaan euroalueen jäsenten pelastamisesta, vaikka se ei itse onneksi kuulu euroalueeseen.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyy kunnianhimoisia tavoitteita ja konkreettisia lukuja. Sen lisäksi, että näistä tavoitteista jäätin – esimerkiksi tutkimuksen ja kehityksen osalta – kauas jo Lissabonin strategiassa, on otettava esiin kysymys siitä, ovatko monet näistä tavoitteista järkeviä. Eurooppa 2020 -strategian tavoitteena on esimerkiksi lisätä huomattavasti korkeakoulututkinnon suorittaneiden määrää. Tarvitsemme tietenkin päteviä henkilöitä, mutta asiantuntijoiden mukaan tarvitaan hyvin koulutettuja ammattilaisia eikä valtavaa määrää korkeakoulututkinnon suorittaneita, jotka tuskin löytävät ainakaan sopivaa työpaikkaa.

Tavoitteet ovat hyvin ristiriitaisia. Yhtäältä on vakautettava talousarvio, mutta toisaalta tarvitaan valtavasti investointeja. On mielenkiintoista nähdä, miten tämä ratkaistaan tasapuolisesti.

Alueista puheen ollen tutkimuksissa on käynyt yksiselitteisesti ilmi, että Lissabonin sopimus ja Lissabonin strategia olivat menestyskekkäitä silloin, kun alueet otettiin järjestelmällisesti mukaan toimintaan, mutta eivät silloin, kun toimittiin keskitetysti. Tämäkin on tärkeä näkökohta Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, otan esiin kaksi asiaa. Ensimmäinen niistä on vastuuvuorollisuus, jolla on ratkaiseva merkitys Kreikan tilanteen ratkaisemisessa. Komission on selvitettävä tiedonkulku Kreikan kanssa. Komission on tiedotettava parlamentille yksityiskohtaisesti Kreikalta saaduista makrotaloutta koskevista tiedoista ja sovelletuista menetelmistä sekä tarkka aika, milloin komissiolle toimitettiin mihinkin luokkaan kuuluvia tietoja ja tilastotietoja. Komission on ilmoitettava selvästi, kenellä on institutionaalinen ja henkilökohtainen vastuu. Joku on vastuussa, ja joku on asetettava vastuuseen. Tämä on eri asia kuin Kreikan tukeminen.

Toiseksi Kreikan nykyinen taloustilanne johtuu pääasiassa korruptiosta, kuten Kreikan pääministeri myönsi ja kuten vuonna 2009 tehdystä Eurobarometri-tutkimuksessa ilmennyt yleinen käsitys osoitti. Komission on aika toteuttaa kaikkia jäsenvaltioita koskevia korruption vastaisia toimia sekä laatia menetelmä, jolla ehkäistään ja torjutaan korruptiota kaikissa jäsenvaltioissa.

Maroš Šefčovič, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä puheista, kysymyksistä ja ehdotuksista. Haluan vastata lyhyesti joihin kysymyksiin.

Olen samaa mieltä niiden parlamentin jäsenten kanssa, jotka vaativat sääntöjen noudattamista. Olen varma, ettemme olisi tässä tilanteessa, jos sääntöjä noudatettaisiin paremmin. Työskentelemme erittäin ahkerasti sääntöjen hyväksymisen parissa, joten kun ne saadaan laadittua, niitä on ehdottomasti noudatettava. Komissio tekee kaikkensa, jotta säännöt pantaisiin vastedes paremmin täytäntöön.

Mitä tulee tehtävien jakoon – komission ja jäsenvaltioiden velvollisuuksiin EU 2020 -strategiassa – olemme määritelleet varsin yksityiskohtaisesti, millä tasoilla EU:n ja jäsenvaltioiden on toimittava. Käsittelemme tätä hieman tarkemmin, kun teemme konkreettisen ehdotuksen siitä, miten lippulaivahankkeet toteutetaan ja pannaan täytäntöön. Tätä tarkastellaan varsin yksityiskohtaisesti. Jokainen toimenpide kuvaillaan erikseen. Voin vakuuttaa teille, että komission ensisijaisena tavoitteena on panna tämä erittäin tärkeä strategia täytäntöön.

Tässä yhteydessä on tietenkin myös poistettava tarpeettomat esteet sekä hyödynnettävä yhtenäismarkkinoiden ja EU:n tarjoamia mahdollisuuksia huomattavasti tehokkaammin ja paremmin. Teemme näin komissiossa, mutta odotamme myös jäsenvaltioiden toimivan, kun ne toteavat, että yhtenäismarkkinoita voitaisiin hyödyntää paremmin, ja kun ne havaitsevat esteitä, jotka on pyrittävä poistamaan.

Taloushallinnosta ja talouden koordinoinnin parantamisesta totean, että aiomme soveltaa Lissabonin sopimuksen määräyksiä täysimääräisesti ja tehdä tänä keväänä ehdotuksia tällä alalla.

Hallinnon ja Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä etsimme asianmukaista tasapainoa sen välillä, miten jäsenvaltioita motivoidaan myönteisesti ja miten niitä voidaan samalla kehottaa parantamaan ja tehostamaan toimiaan. Olemme mielestämme tällä kertaa löytäneet asianmukaisen menetelmän, jonka toteutuksen pitäisi onnistua huomattavasti aiempaa paremmin. Toteutamme tietenkin seuranta- ja arviointitoimia yhdessä parlamentin kanssa, joten meillä on erittäin hyvät mahdollisuudet keskustella tästä yksityiskohtaisesti.

Transatlanttisesta yhteistyöstä totean, että komissio on sitoutunut edistämään transatlanttista talousneuvostoa ja sen työskentelyä. Olemme sitoutuneet myös Dohan kierrokseen, koska sen päätelmät tarjoavat nähdäksemme mahdollisuuksia parantaa maailmankauppaa ja kehitysmaiden tilanteita.

Monet parlamentin jäsenet puhuivat Kreikasta. Tässäkin yhteydessä korostan, että olemme perustaneet euroalueen mekanismin, tosin IMF:n kanssa, mutta meidän on korostettava, että kyseessä on silti euroalueen mekanismi. Tämä oli paras mahdollinen ratkaisu erittäin vaikeissa oloissa.

En yhdy toiseen kuulemaani väitteeseen, nimittäin siihen, että EU 2020 -strategiassa kannatetaan liikaa valtiojohtoisuutta. Pyrimme löytämään keinon ottaa käyttöön ja aktivoida eri tasot, joiden avulla voimme toteuttaa mahdollisimman tehokkaita toimia ja varmistaa optimaalisen tapahtumien kulun. Haluamme toteuttaa tämän siten, että kaikki tasot täydentävät ja tukevat toisiaan.

Strategian ytimessä olevat pk-yritykset pyytävät meiltä tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikkialla Euroopassa ja hallinnollisen taakan vähentämistä. Tämä on nimenomaan tavoitteenamme.

Maatalous on ilman muuta sisältynyt EU 2020 -strategiaan alusta alkaen, mutta kyseistä strategiaa ei saa pitää tyhjentävänä luettelona siitä, mitä tulevaisuudessa on tehtävä tai miten maatalouteen on suhtauduttava.

Käymme pian erittäin tärkeän keskustelun talousarvion tarkistamisesta. Silloin on oikea hetki puhua yksityiskohtaisemmin maatalouden ja myös muiden politiikkojen tulevaisuudesta.

Puhemies. – (EN) Tämä on meille tärkeä keskustelu, joten on syytä istua paikallaan ja jatkaa keskustelua.

Herman Van Rompuy, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhun hyvin lyhyesti Euroopan komission varapuheenjohtajan antaman vastauksen jälkeen. Haluan ainoastaan korostaa muutamaa seikkaa.

Ensimmäinen niistä on Kreikan kriisin yhteydessä käyttöön otettu kuuluisa mekanismi, jollaiseksi sitä on valitettavasti kutsuttu viime viikkoina ja kuukausina. Monet teistä vaativat lisää EU:n toimintaa. Se on hyvä vaatimus, mutta meidän on noudatettava Lissabonin sopimusta. Lissabonin sopimus on erittäin selkeä. Siihen ei sisälly niin kutsuttuja pelastuslausekkeita. Siinä ei ole tällaista tilannetta koskevia määräyksiä.

Meidän on siksi tehtävä jotain. Vaadittuamme Kreikan hallitusta ottamaan vastuun – minkä se on tehnyt, ja se on toteuttanut myös joitakin toimia – meidän on laadittava taloudellinen avustusmekanismi, jossa noudatetaan Lissabonin sopimuksen sanamuotoa ja perusajatusta. Euroopan komissio on siksi ehdottanut komission hallinnoimaa kahdenvälistä lainoihin perustuvaa järjestelmää. Tästä syystä monet jäsenvaltiot, myös Alankomaiden parlamentti, ovat vaatineet Kansainvälisen valuuttarahaston osallistumista.

Sitä ei ole vaatinut vain pari hallitusta vaan huomattavasti useampi taho. Miksi? Ne ovat vaatineet sitä, koska ne ovat suorittaneet Kansainväliseen valuuttarahastoon viime aikoina maksuja, jotta se voisi täyttää tehtävänsä ja tarjota ajoissa taloudellista apua. Eurooppa on todellakin maksanut hyvin suuren summan.

Belgian pääministerinä osoitin Kansainväliseen valuuttarahastoon kotimaani puolesta viitisen miljardia euroa, ja jotkut jäsenet – heidän kotimaidensa parlamentit ja hallitukset – ovat kysyneet, miksemme voi auttaa Euroopan valtiota näillä Kansainvälisen valuuttarahaston käyttöön asetetuilla varoilla, kun Euroopan valtiot kerran ovat suorittaneet siihen maksuja.

Jotain oli siis keksittävä vastikkeeksi, jotain luovaa ja perussopimuksen mukaista. Niiden, jotka vaativat lisää EU:n toimintaa, on aivan ensimmäiseksi toimittava – toistan – Lissabonin sopimuksen perusajatuksen mukaisesti. Tämä mekanismi on tietenkin kompromissijärjestely, joka oli otettava käyttöön, koska Lissabonin sopimuksessa ei määrätty muista menetelmistä.

Hyvät kollegat, Kreikan hallitus ei ole missään vaiheessa pyytänyt tarkistamaan kaksi viikkoa sitten tehtyä sopimusta. Myös Kreikan valtiovarainministeri totesi tämän eilen erittäin selvästi. Toistan vielä kerran, ettei hän pyytänyt taloudellista apua. Hän toivoo huhujen vähenevän, kun hänen toimiensa tulokset ovat nähtävissä.

Kaikenlaisten toteamusten esittäminen ja huhujen levittäminen on siksi erittäin vahingollista kreikkalaisille veronmaksajille, koska ne eivät auta ketään ja niistä on haittaa niille, joiden on siedettävä tiettyjä toimia, koska heidän kotimaassaan ei toimittu aiemmin riittävän nopeasti.

Komission varapuheenjohtaja puhui taloushallinnosta. On syytä tehdä täysin selväksi, että Eurooppa-neuvosto työskentelee sille perussopimuksen 15 artiklassa myönnetyn toimivallan rajoissa. Eurooppa-neuvosto antaa virikkeitä ja määrittelee keskeiset poliittiset suuntaviivat. Sillä ei kuitenkaan ole toimeenpano- eikä lainsäädäntövaltaa. Se ei siis ole missään tapauksessa hallitus sanan perustuslaillisessa merkityksessä. Eurooppa-neuvosto kuitenkin koordinoi, seuraa, antaa tiettyä pontta ja virikkeitä, kuten perussopimuksessa selvästi todetaan. Tämä on taloushallinnon poliittinen merkitys, mutta sitä ei pidä missään tapauksessa ymmärtää sanan perustuslaillisessa merkityksessä.

Työtä on vielä paljon. Jotkut ovat kysyneet minulta, onko tiettyjen talouteen tai työllisyyteen liittyvien direktiivien noudattamatta jättämisestä määrätty seuraamuksia tai aiotaanko niitä määrätä? Tällaisissa tapauksissa perussopimusta on muutettava. Seuraamuksia voidaan määrätä vain, jos niistä määrätään perussopimuksessa. Siinä ei määrätä niistä. Pitäisikö meidän keskustella tästä asiasta työryhmässä? Jos jotkut haluavat jättää käsiteltäväksi ehdotuksia, niistä keskustellaan, mutta Lissabonin sopimuksen vastaisia seuraamuksia ei voida määrätä.

Yhdysvaltojen, Euroopan ja muiden välisestä vapaakauppa-alueesta totean, että juuri nyt on mielestäni tehtävä ennen kaikkea se, mihin Pascal Lamy ja muut ovat parhaillaan ryhtymässä, nimittäin huolehdittava Dohan kierroksen onnistumisesta. Tämä on nähdäkseni ensisijainen tavoite. Hän on aivan perustellusti soittanut hälytyskelloa. Euroopassa on selvästikin välttytty laajalta protektionismilta. Olemme vältäneet sen, mutta meidän on tehtävä enemmän ja mentävä pitemmälle.

Meillä on todellakin joitakin erittäin suuria haasteita kolmella alalla. Yksi niistä on ilmastonmuutos, jota varten on tehty Kööpenhaminan sopimus, mutta hiilidioksidipäästöjen vähentämisen yhteydessä tehdyt lupaukset eivät ole riittäviä, jotta niillä voitaisiin saavuttaa Kööpenhaminan sopimuksessa määrätty tavoitteet eli varmistaa, ettei lämpötila ylitä teollistumista edeltäneen kauden lämpötilaa yli kahdella asteella.

Ilmastonmuutoksen lisäksi meillä on kansainväliseen kauppaan ja kansainväliseen rahoitusalan sääntelyyn liittyvät haasteet. Jotkut teistä puhuivatkin niistä perustellusti. Meillä on näin ollen äärimmäisen tärkeä kansainvälinen ohjelma, ja EU:lla on oltava erittäin merkittävä rooli G20-ryhmässä ja muissa elimissä, jotta kansainvälisellä ja maailmanlaajuisella tasolla tapahtuu edistystä.

Miksi sisämarkkinoita ei voitaisi sisällyttää viiteen tavoitteeseen? Sisämarkkinat ovat todellakin väline, jota on säänneltävä useilla näistä tavoitteista. Meidän on käytettävä kaikkia sisämarkkinoiden resursseja tutkimuksessa ja kehityksessä sekä myös muilla aloilla. Sisämarkkinoita on kehitettävä, mutta ne eivät ole itsetarkoitus. Ne ovat vain tärkeä väline. Odotamme innokkaasti professori Montin ehdotuksia siitä, miten sisämarkkinoita voidaan parantaa. Ne ovat äärimmäisen tärkeä tekijä. Meillä on yhteiset markkinat samoin kuin yhteinen valuutta. Sisämarkkinoita on kehitettävä, jotta voidaan lisätä kasvua ja työllisyyttä.

Jotkut teistä kysyivät, mikä tarkoitus tällä kaikella on. Tavoitteena on toteuttaa riittävä talouskasvu, jotta sosiaalinen mallimme voidaan rahoittaa asianmukaisesti. Tavoitteena on myös palvella Euroopan unionia, joka haluaa olla merkityksellinen toimija maailmassa mutta ei voi onnistua tavoitteessaan, ellei sen taloutta

vahvisteta. Meillä ei voi olla merkittävää roolia maailmassa, ellei meillä ole todella suurta taloudellista vaikutusvaltaa.

(NL) Vastaan hollanniksi, koska jäsen Van Brempt esitti minulle tämän kysymyksen. Puhun hänen tyhjälle paikalleen, mutta toteen tämän siitä huolimatta. En todellakaan ymmärrä, miksi tämä on hänen mielestään häpeällistä. Köyhyyden torjunta on sisällytetty nyt ensimmäistä kertaa viiteen keskeiseen tavoitteeseen, mutta sanotaan, että on häpeällistä, koska emme ole menneet riittävän pitkälle, ja että joudumme uusintakokeeseen. Tämä on aivan ensimmäinen kerta. Olen siksi iloinen, jopa ylpeä siitä, että ryhdyimme taisteluun yhdessä komission kanssa ja että onnistuimme sisällyttämään sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjunnan näihin viiteen keskeiseen tavoitteeseen. Meidän on tietenkin määritettävä oikeat indikaattorit, mikä ei ole kovin helppoa. Se on paljon vaikeampaa kuin monet luulevat. Toistan vielä, ettei uusintakokeelle ole mielestäni todellakaan mitään tarvetta kesäkuussa. Jatkamme kesäkuussa 25. maaliskuuta tekemiemme päätösten täytäntöönpanoa tavalliseen tapaan. Olen siksi erittäin iloinen, että olemme tehneet muutoksen ja sisällyttäneet köyhyyden torjunnan Euroopan unionin ensisijaisiin tavoitteisiin.

(FR) Arvoisa puhemies, esitän vain nämä muutamat kommentit ja huomautukset.

En ole käsitellyt kaikkia esiin otettuja asioita, mutta se johtuu ajan puutteesta eikä siitä, etten ole kuunnellut.

Monissa puheissa esitettiin huomautuksia eikä kysymyksiä. Olen pannut ne merkille ja aion harkita niitä.

Kiitän teitä joka tapauksessa tärkeästä ja mielenkiintoisesta panoksesta tähän keskusteluun, jossa käsitellään Euroopan unionille merkityksellistä aihetta, nimittäin niin kutsuttua työllisyys- ja kasvustrategiaa eli Eurooppa 2020 -strategiaa.

Puhemies. – (EN) Olen aivan varma, että jäsen Van Brempt ja vähintään 300 muuta kollegaa kuuntelevat huoneissaan, koska niissä voidaan kuunnella keskustelua.

Ainakin kahdeksan Euroopan parlamentin valiokuntaa työskentelee suoraan ja muut välillisesti Eurooppa 2020 -strategian parissa, joten olemme voimakkaasti sitoutuneita siihen sekä valmiita keskustelemaan lisää, tekemään yhteistyötä ja laatimaan sen organisointia koskevia yksityiskohtia. Tämä on erittäin tärkeä keskustelu meille kaikille.

Arvoisat Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja komission varapuheenjohtaja, suuret kiitokset siitä, että tulitte paikalle ja käsitelitte tätä aihetta yksityiskohtaisesti ja laajasti. Kiitän myös kollegoja keskustelusta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan parlamentin on tärkeää tehdä rakentavaa yhteistyötä komission ja neuvoston kanssa. Suhtaudun näin ollen myönteisesti tämäänpäiväiseen keskusteluun Eurooppa-neuvoston kokouksen (25.–26. maaliskuuta 2010) tuloksista. Keskustelussa kiinnitettiin erityistä huomiota Eurooppa 2020 -talousstrategiaan ja ilmastonmuutosta koskevien kansainvälisten neuvottelujen valmisteluun. Euroalueen ongelmat vaikuttavat nähdäkseni meihin kaikkiin, sillä euron vakaus on ensiarvoisen tärkeää koko Euroopan unionille. Eurooppa-neuvostolla on vasteresponsi merkittävämpi asema koordinoitaessa kansallisella ja EU:n tasolla välineitä, joilla on tarkoitus parantaa jäsenvaltioiden talouksien suorituskykyä. Ainoastaan talousarvio-ongelmiin liittyvät ratkaisut eivät siksi riitä, koska nämä ongelmat liittyvät läheisesti taloudellisiin ongelmiin. Kannatan sitä, että Eurooppa-neuvoston tavoitteena on lisätä työllisyyttä etenkin nuorten tukemiseen tarkoitetuilla toimilla. Tutkimukseen ja innovointiin tehtävien investointien lisäämiselle on luotava nykyistä paremmat edellytykset. Realistisia tavoitteita on asetettava tämän alan lisäksi myös ilmastonmuutoksen yhteydessä. Euroopan komission on ehdotettava mahdollisimman pian konkreettisia täytäntöönpanotoimia sellaisia hankkeita varten, joilla pyritään vähentämään köyhyyttä koko Euroopan unionissa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kreikan talousongelmat ovat hallinneet kevään Eurooppa-neuvoston kokousta niin voimakkaasti, että jos kokouksen jälkeen ei olisi laadittu kirjallisia päätelmiä, monet meistä eivät olisi edes tiedäneet, että siellä keskusteltiin myös Eurooppa 2020 -strategiasta ja monista muista aiheista. Tämä tieto ei varmasti ole saavuttanut tavallisia eurooppalaisia, joilla on sellainen käsitys, että Kreikan asiat hallitsivat täysin koko kevään huippukokousta. Ilman kyynisyyttä voimme todeta, että tämä koko maailmanlaajuinen kriisi on kahden viime vuoden aikana luonut Euroopan yhteisöön yhden hopeareunaisen pilven: strategian ja tulevaisuudennäkymän, jotka estävät suuret talouslamat tulevaisuudessa, antavat uuden suunnan EU:n 27 jäsenvaltion kehitykselle ja parantavat välillisesti Euroopan kilpailukykyä. On kuitenkin tärkeää, etteivät kevään Eurooppa-neuvoston jalot päätelmät Eurooppa 2020 -strategiasta jää pelkiksi hyviksi aikeiksi. Euroopan unioni on monimutkainen elin. Se koostuu erilaisista yksittäisistä valtioista,

jotka on liitetty institutionaalisesti toisiinsa. Ne kuitenkin reagoivat eri tavoin Euroopan unionin neuvoston antamiin suuntaviivoihin. Näin ollen saadaan luultavasti parempia tuloksia, jos kullekin jäsenvaltiolle asetetaan selkeitä tavoitteita eikä tarvittavien strategian täytäntöönpanotoimien toteuttamista jätetä niiden harkintavaltaan.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Huippukokouksen tuloksilla ei voida missään tapauksessa vastata tehokkaasti Kreikan tarpeisiin. Puheenjohtaja Van Rompuy'n mukaan EU pystyy saavuttamaan yhteisymmärryksen, mikä pitää varmasti paikkansa, mutta tämä yhteisymmärrys perustuu valitettavasti pienimpään yhteiseen nimittäjään! Ehdotettu ratkaisu on kaikkea muuta kuin eurooppalainen ratkaisu. Aidosti eurooppalainen toiminta edellyttäisi kahdenvälisten lainojen sijaan EU:n toimintakehystä, jolla Kreikkaa autetaan selviämään velkakriisistään. Lisäksi pelkään, että koko euroalueen uskottavuus kärsii, jos IMF otetaan mukaan, puhumattakaan siitä, että Kreikan hallitus on ilmeisesti perääntynyt IMF:n toimista, koska IMF:n ehdot voisivat aiheuttaa yhteiskunnallista ja poliittista levottomuutta Kreikassa. Todella huolestuttavaa minusta on se, etteivät markkinat ole reagoineet kovin myönteisesti tähän ratkaisuun, koska Kreikalle ehdotetut markkinakorot ovat edelleen noin tai jopa hieman yli 7 prosenttia, mikä ei ole edullista Kreikalle. Mielestäni on kuitenkin myönteistä, että työryhmän toimintaa tehostetaan. Toivon sen laativan kunnianhimoisempia ehdotuksia, jotta euroalueen talouden ja julkisen talouden kestävyys varmistetaan tehokkaasti tulevaisuudessa.

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Mielestäni on myönteistä, että viimeisimmässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa laadittiin kompromissi, joka koskee Euroopan unionin talousohjelmaa vuoteen 2020 saakka ja Kreikan avustamista. Strategian tavoitteena oleva talouskasvu on samalla edellytyksenä työmarkkinoita koskevasta ja yhteiskunnallisesta kriisistä selviämiseksi. On myönteistä, että Eurooppa-neuvosto kiinnittää runsaasti huomiota paitsi nuorten ja ikääntyvien myös vähän koulutettujen työllisyyden lisäämiseen. Kohderyhmien työllisyyden lisäämisen ohella on kiinnitettävä huomiota markkinoilla arvostettavien taitojen hankkimiseen ja elinikäisen oppimisen edistämiseen. Kannatan myös Unkarin hallituksen toimia, joiden tavoitteena on saada meidät asettamaan köyhyyden torjunnassa köyhyyteen liittyvien päämäärien sijaan alueellista yhteenkuuluvuutta koskevia määrällisiä tavoitteita, koska köyhät ja erittäin köyhät asuvat selvästikin EU:n tietyillä maantieteellisillä alueilla. Näin voitaisiin yhdenmukaistaa kehittymättömien alueiden köyhyyden ja monitahoisten ongelmien käsittelyä. Lisäksi on tärkeää, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita asetettaessa päätöksentekijöiden saatavilla on täsmällisiä tietoja köyhyyden tasosta ja köyhien osuudesta yhteiskunnassa. Talouskriisin käsittely ja EU 2020 -strategia määräävät suunnan, mutta on täysin ymmärrettävää, että Visegrad-maat pyytävät, ettei tästä asiasta käytävässä keskustelussa määritetä vuoden 2013 jälkeisiä pitkän aikavälin rahoitusnäkymiä. Niiden määrittäminen edellyttää pitkiä neuvotteluja, ja on mahdotonta ennustaa, miten paljon EU:lla on taloudellista liikkumavaraa vuosina 2012–2013.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Eurooppa-neuvoston maaliskuun kokouksen lopullisessa asiakirjassa kiinnitettiin aivan perustellusti erityistä huomiota ilmastomuutokseen. Tämä on erityisen myönteistä, koska Kööpenhaminan kokouksen epäonnistuminen on luonut epävarmuutta ilmastopolitiikkaan. Joustomekanismit, etenkin päästökaupparjestelmät, ovat todennäköisesti edelleen tärkeitä välineitä Euroopan unionin ilmastonsuojelutoimissa. Niiden toimintaan liittyy kuitenkin vielä ristiriitoja. Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa päästökaupassa tehtiin viime vuonna suuri veropetos. Vasta hiljattain paljastui, että Unkarin hallituksen myymät kiintiöt päätyivät laittomasti takaisin EU:n päästökaupparjestelmään. Ulkomaisten yritysten välityksellä päästöoikeuksia yritettiin käyttää kahteen kertaan. Nämä ovat vain kaksi esimerkkiä siitä, ettei päästöoikeusjärjestelmä toimi moitteettomasti. Väärinkäytökset ovat erityisen haitallisia niille, jotka pyrkivät tosissaan vähentämään ympäristövahinkoja. Kielteisistä esimerkeistä on otettava opiksi, ja päästökaupparjestelmässä olevat oikeudelliset aukkotilanteet on poistettava mahdollisimman pian. Euroopan komission on pyrittävä estämään vilpillisessä mielessä ilman tosiasiallista suoritusta tapahtuva lupien käyttö tai niiden käyttö muuhun tarkoitukseen kuin mihin ne on myönnetty. Kansainvälinen ja EU:n ilmastonsuojelulainsäädäntö on lisäksi yhdenmukaistettava täysimääräisesti. Kaikkia näitä tavoitteita ajatellen myös EU:n valvontamenettelyjä kannattaisi tehostaa. Ilmastonsuojelun tehokas sääntely edellyttää edelleen joustomekanismeja. Joustavuus ei saa kuitenkaan tarkoittaa arvaamattomuutta eikä mahdollistaa väärinkäyttöä.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Maaliskuun 25. ja 26. päivänä 2010 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmissä tietenkin korostuvat jäsenvaltioiden päätavoitteet vuoteen 2020 ulottuvalla kaudella. Panin erityisesti merkille lukuihin ja sitoumuksiin perustuvat johdonmukaiset tavoitteet, jotka koskevat tutkimukseen ja kehitykseen tehtävien investointien lisäämistä sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä. On itsestään selvää, että poliittinen tahto on perusedellytys sen varmistamiselle, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetaan konkreettisia toimia, joilla saadaan aikaan myös tuloksia. Meidän

kaikkien on siis toimittava. Toisaalta paheksun sitä, että koulunkäynnin keskeyttäneiden määrän vähentämistä, korkeakoulututkinnon suorittaneiden määrän lisäämistä ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämistä koskevien tavoitteiden asettamista lykättiin, etenkin kun vuosi 2010 on nimenomaan sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi. Vaikka päätöksenteko on edelleen hidasta useiden tekijöiden vuoksi, täytäntöönpanoa on tehostettava, jotta tämä uusi strategia onnistuu eikä sille käy samoin kuin Lissabonin strategialle.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Kun otetaan huomioon Euroopassa meneillään olevat prosessit, kuten alkuperäisväestön väheneminen ja talouskriisi, annan täyden tukeni perusteellisesti harkitulle strategiselle toimintasuunnitelmalle. Eurooppa 2020 -strategian avulla meidän pitäisi pystyä torjumaan tehokkaasti näiden haitallisten ilmiöiden vaikutuksia ja valmistamaan maanosaamme ensi vuosikymmenen haasteisiin maailmanlaajuisessa kilpailutilanteessa. Luotan jäsenvaltioiden kansalaisille tarkoitettuun hyvään tiedotuskampanjaan, jolla autetaan heitä käyttämään Lissabonin sopimuksessa saamia valtuuksia ja vaikuttamaan ensin strategian suunnitteluun ja myöhemmin sen toteutukseen osallistumalla toimintaan alueellisella ja alemmilla tasoilla sekä pienemmissä paikallisyhteisöissä. Olen samaa mieltä siitä, että strategiset painopisteet – kestävä kasvu, osaamiseen ja innovointiin perustuva talous, investoiminen kansalaisten koulutukseen sekä yhteiskunta, jossa ei ole taloudellisia eroja ja köyhyyttä – on hyvin määritetty. Tämän jälkeen olisi mielestäni kehitettävä pikaisesti menetelmiä, joilla nämä ensisijaiset tavoitteet saavutetaan käytännössä, ja laadittava aikataulu niiden toteuttamiselle. Luotan hyvään ja kokonaisvaltaiseen yhteistyöhön tällä alalla. Haluan korostaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa on otettava huomioon eri alueiden kehitystasossa ja potentiaalissa olevat valtavat erot. Pelkään, ettei työmme tuota odotettuja tuloksia, jos unohdamme mukauttaa aikataulun ja strategisten tavoitteiden saavuttamiskeinot EU:n yksittäisten osien ominaispiirteisiin.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Suhtaudun myönteisesti Eurooppa-neuvoston tuloksiin, etenkin siellä tehtyyn tärkeään päätökseen tukea Kreikkaa yhteistyössä IMF:n kanssa. Tämä on merkittävä askel eurooppalaisen yhteisvastuun vahvistamisessa. Kreikka ei ole ainoa euroalueen valtio, jolla on talousongelmia. Suoraa avustusta tärkeämpää on toteuttaa rakenneuudistuksia ja palauttaa makrotalouden vakaus jakamalla määrärahoja uudelleen kestävä kehityksen tukemiseksi. Euroopan unioni tarvitsee uuden kasvua ja työllisyyttä koskevan keskipitkän aikavälin strategisen näkemyksen, johon yhdistetään varojen järkevä kerääminen ja uudelleen jakaminen. Lisäksi on toteutettava kaksi oleellista uudistusta – YMP:n ja koheesiopolitiikan uudistukset. Nämä kaksi budjettikohtaa nielevät paljon rahaa. Työllisyyden lisääminen, kilpailukyvyyn ja tuottavuuden parantaminen sekä poikkeuksellisen tuottavat investoinnit tutkimukseen ja innovointiin ovat keskeiset toimet, joilla saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian keskeiset tavoitteet eli pysäytetään laskusuhdanne ja käynnistetään kestävä kasvu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on myönteistä, että Eurooppa-neuvoston lopullisissa päätelmissä todetaan, että koheesiopolitiikalla ja yhteisellä maatalouspolitiikalla on erityisen tärkeä merkitys EU:n kilpailukyvyyn varmistamisessa. Etenkin yhteinen maatalouspolitiikka – josta käydään parhaillaan kiivaita keskusteluja ennen alan tulevaa uudistusta – on merkityksensä vuoksi aivan erityinen aihe. Yli 12 miljoonan eurooppalaisen viljelijän lisäksi myös kuluttajat odottavat YMP:n uudistuksen jälkeen konkreettisia tuloksia, jotka parantavat yhtäältä heidän elintasoaan ja elintarvikkeidensa laatua sekä toisaalta Euroopan maatalouden ja elintarviketeollisuuden kilpailukykyä. Euroopan unionin on otettava tulevissa tomissaan huomioon toiveet, jotka sen kansalaiset ovat kohdistaneet tulevaan YMP:hen.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) EU 2020 -strategian on perustuttava talous- ja ympäristöpolitiikkojen aiempaa laajempaan koordinointiin, jotta onnistutaan luomaan ympäristön kannalta tehokasta talouskasvua ja lisäämään työllisyyttä. Puhtaaseen talouteen, jossa luodaan vihreitä työpaikkoja, voidaan siirtyä vain, jos muutetaan tuotanto-, kulutus- ja kuljetustapoja sekä tehdään suuria investointeja talousarvion määrärahoilla, yksityisillä varoilla ja verorahoilla. Tämä edellyttää nähdäkseni älykästä, vihreää prosessia, joka asetetaan etusijalle kaikilla tasoilla – paikallisella, kansallisella ja EU:n tasolla – ja jonka avulla voidaan parantaa kaikkien kansalaisten hyvinvointia, jotta Euroopan unionista tulee johtava toimija entistä globaalimmassa taloudessa.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) En sosialistina hyväksy Eurooppa-neuvoston hyväksymää Eurooppa 2020 -strategiaa. Siinä ei todeta selkeästi strategista tavoitetta (köyhyyden torjuntaa), eikä siihen sisälly toimia, joilla tämä tavoite voitaisiin saavuttaa. EU:ssa on 80 miljoonaa köyhää (20 prosenttia), ja 17 prosentilla EU:n väestöstä on niin pienet tulot, etteivät ne riitä heidän perustarpeisiinsa. Tämä ei ole pelkästään taloudellinen ongelma vaan myös ihmisoikeuksien loukkaus. Köyhyys heikentää terveyttä, rajoittaa koulutukseen pääsyä sekä aiheuttaa kodittomuutta, syrjintää ja sosiaalista syrjäytymistä. Vuonna 2008

julkaistun Euroopan komission raportin mukaan joka viides (19 prosenttia) puolalaisista elää köyhyysrajan alapuolella ja 26 prosenttia lapsista elää köyhyudessa (Euroopan unionin suurin luku).

Tarvitsemme köyhyyden torjuntaa koskevan pitkän aikavälin strategian, jonka on oltava oleellinen osa EU:n politiikkaa. Poliittisen ryhmäni tekemien ehdotuksen mukaisesti tätä strategiaa olisi tuettava yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksella. On tärkeää varmistaa kaikkien EU:n kansalaisten elintarviketurvan kaikki näkökohdat (tiukat terveys- ja laatuvaatimukset täyttävien elintarvikkeiden fyysinen ja taloudellinen saatavuus). Eurooppa 2020 -strategiasta on EU:n kansalaisille hyötyä vain, jos siihen sisällytetään sosiaaliset tavoitteet. Kehotan siksi komissiota ja neuvostoa 1. asettamaan köyhyyden torjunnan ensisijaiseksi strategiseksi tavoitteeksi, 2. laatimaan ja määrittämään tarkasti köyhyyden järjestelmälliseen vähentämiseen liittyviä erityisiä tavoitteita, 3. kehittämään ja hyväksymään (kesäkuun huippukokouksessa) köyhyyttä koskevia konkreettisia indikaattoreita sekä 4. määrittämään aikataulun yksittäisten tavoitteiden saavuttamiselle.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Eurooppa-neuvosto teki 25. ja 26. maaliskuuta päätöksiä, jotka vaikuttavat merkittävästi tuhansien eurooppalaisten elämään etenkin euroalueella. Myös Kreikan kaltaisissa valtioissa yhä pahenevan talouskriisin aikana euroalueen valtioiden ja hallitusten päämiehet ovat päässeet sopimukseen Kreikan taloudellisesta avustamisesta. Jäsenvaltiot ovat osoittaneet solidaarisuutta Kreikkaan kohtaan ja päättäväisyyttä vakauttaa valuuttaa lupaamalla kahdenvälisiä lainoja, jos Kreikka ei pysty ratkaisemaan julkisen taloutensa ongelmia muilla keinoin, etenkin Kansainvälisen valuuttarahaston avulla. Kymmenen seuraavan vuoden aikana uudessa Eurooppa 2020 -strategiassa on myös hyödynnettävä aiempaa Lissabonin strategiaa ja saavutettava kansalaisille konkreettisia tuloksia etenkin työllisyyden edistämässä, eikä rakennuudistuksia saa enää lykätä. Alueellisen yhteenkuuluvuuden on oltava oleellinen osa kyseistä strategiaa muiden keskeisten asioiden ohella. Niitä ovat esimerkiksi jatkuva sitoutuminen osaamiseen ja innovointiin, kestävään talouskehitykseen sekä sosiaaliseen osallistamiseen. Euroopan unioni on virallistanut tukensa tälle strategialle, ja jäsenvaltioiden on ehdottomasti sitouduttava siihen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on myönteistä, että 25. ja 26. maaliskuuta pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa EU ensimmäistä kertaa sitoutui voimakkaasti lisäämään energiatehokkuutta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja lupasi myös vähentää saastepäästöjä 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna. Työttömyyden nopea lisääntyminen on nyt EU:n suurin haaste. Helmikuussa työttömyysaste oli 10 prosenttia ja työttömien määrä yli 23 miljoonaa, eli työttömien määrä oli lisääntynyt 3,1 miljoonaa helmikuusta 2009. Talouskriisistä kärsivät sekä julkinen että yksityinen sektori, ja tuhannet eurooppalaiset yritykset joutuvat selvitystilaan ja miljoonat työntekijät menettävät työpaikkansa. Työntekijöiden ja yritysten määrän vähentyminen vaikuttaa voimakkaasti julkisiin menoihin osoitettaviin määrärahoihin ja EU:n kansalaisten elämänlaatuun. EU:n on kuitenkin määrättävä kehityksensä suunta ja tarjottava tarvittava rahoitus. Euroopan unionin on investoitava koulutukseen, tutkimukseen ja kunnianhimoiseen, kestävään teollisuuspolitiikkaan, jotta se voi pysyä maailmanlaajuisesti kilpailukykyisenä. EU:n on investoitava myös terveydenhuoltoon, maatalouteen sekä liikenne- ja energiainfrastruktuureihin. Kehotan komissiota tekemään lainsäädäntöehdotuksen liikenneinfrastruktuurin kehittämiseen tarkoitettun EU:n rahaston perustamisesta.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kuulijat, viimeisimmässä EU:n huippukokouksessa pyrittiin kehittämään uusi strategia euroaluetta ja talouskriisistä selviämistä varten. EU:n johtajat olivat yhtä mieltä siitä, että EU:n talouspolitiikkaa on vahvistettava määrittämällä tulevat yhteiset suuntaviivat ja kehittämällä varhaisvaroitusjärjestelmä talousvaikeuksissa olevia jäsenvaltioita varten. Maailmanlaajuisen finanssikriisin seuraukset tarjoavat Euroopalle hyvän mahdollisuuden lujittaa sisäistä yhteyttä ja yhteistyötä. Nyt on aika hyödyntää Euroopan yhdentymisen kiistattomia etuja ja viedä Eurooppa-hanke uudelle, korkeammalle tasolle. Huippukokouksella oli optimistinen ja lupaava merkitys. Meidän on kuitenkin oltava varovaisia, jotta tämä yritys kehittää EU:lle uusi talousstrategia ei pääty kuten Lissabonin strategia, jonka avulla EU:sta oli tarkoitus tehdä maailman dynaamisin tietoon perustuva talous mutta joka oli suuri fiasko. Kiitos.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Puolesta vuodessa Euroopan unioni on joutunut lupaavasta tilanteesta lähes täydelliseen eripuraan. Kuusi kuukautta sitten Lissabonin sopimuksen voimaantulo herätti optimismia ja toivoa. Vain puoli vuotta myöhemmin Kreikan kriisi on ajanut EU:n dramaattiseen tilanteeseen. Tämä kuulostaa lattealta, mutta lisääntyvistä hätäviesteistä huolimatta kaikki vain odottavat, että kansallinen protektionismi saa yllöksen, millä voi olla katastrofaalisia seurauksia. Olen vakuuttunut siitä, etteivät vaikeassa tilanteessa olevat jäsenvaltiot tarvitse kyynisiä neuvoja. Kreikan tilanne ei ole poikkeus. EU joutuu vielä kohtaamaan muita samanlaisia sokkivaikutuksia. Tilanne voidaan ratkaista lisäämällä EU:n yhteisvastuuta, tehostamalla koordinoitua ja vahvistamalla taloushallintoa. Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraattien) edustajana ja Romanian unkarilaisena poliitikkona, joka on saanut edustajan

paikkansa ilmauksena poliittisesta solidaarisuudesta, olen sitä mieltä, että kriisistä selviäminen edellyttää solidaarisuutta pohjoisten, eteläisten, läntisten ja itäisten jäsenvaltioiden – eli meidän kaikkien – välillä.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Kreikan taloustilanne on epäilemättä herättänyt suuria tunteita. Sen katastrofaalinen tilanne johtuu sekä maailmanlaajuisesta kriisistä että Kreikan hallituksen välinpitämättömyydestä. Se johtuu asianmukaisten uudistusten puutteesta ja niin huolettomasta makrotaloutta koskevien tietojen tulkinnasta, että Kreikka on nyt ajautumassa vararikkoon. Talousromahduksen vaikutukset tuntuvat Kreikassa vielä monen vuoden ajan. Tarkastelin siksi erittäin kiinnostuneena ehdotettuja tukimuotoja, joita neuvosto aikoo tarjota Kreikalle. On ilahduttavaa, että Kreikka voi luottaa apuun, mutta sen edellytykseksi olisi asetettava välittömät ja perusteelliset julkisen talouden uudistukset. Kreikan kriisin yhteydessä toteuttamiemme toimien on oltava muille samanlaisten ongelmien kanssa kamppaileville jäsenvaltioille selkeä viesti siitä, että kriisistä selvittää vain toteuttamalla vankkoja sisäisiä uudistuksia.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Maaliskuun 25. ja 26. päivänä 2010 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmiin sisältyy päätös siitä, että jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinoitua aiotaan vahvistaa hyödyntämällä paremmin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan mukaisia välineitä.

Varsinkin talouskriisin alussa ilmeni lukuisia esimerkkejä protektionistisista käytännöistä, jotka varsin usein herättivät epäilyjä EU:n kilpailuperiaatteiden näkökulmasta.

Onnistutaanko tällaiset käytännöt vastedes estämään tehostamalla jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinoitua ja hyödyntämällä ehdotuksen mukaisesti paremmin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan mukaisia välineitä? Jos onnistutaan, niin miten?

5. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

6. Istuntokauden keskeyttäminen

(Istunto päättyi klo 17.10.)